

EISENHOWERIS RUOŠIASI ILGESNĖN KELIONĖN

Pasiruošę ir kiti keliauti

Gruodžio pirmomis dienomis prezidentas Eisenhoweris išvyks ilgesnėn kelionėn po Europą ir Aziją. Prieš susitikdamas Paryžiuje su premjeru Macmillanu, prezidentas De Gaulle ir kancleriu Adenaueriu gruodžio 19 dieną, jis aplankys šešis kraštus: Italiją, Graikiją, Turkiją, Iraną, Pakistaną ir Indiją.

Prezidento kelionė laikoma noru pademonstruoti JAV vyriausybės domėjimąsi tų kraštų pažiuromis i tarptautinę būklę, o taip pat padėti tiems kraštams geriau suprasti JAV politiką ir užimtas pozicijas.

Pirmasis prezidento sustojimas bus Roma, kur jis gruodžio 4 ir 5 dienomis tarsis su Italijos prezidentu Gronchi bei premjeru Segni. Italija yra ypač jautri dėl jos neįjungimo į keturių valstybių "priešviršūninę" konferenciją, todėl tikimasi, kad prezidentas Eisenhowerio vizitas sušvelnins italų nepasitenkinimą, o taip pat sustiprins premjero Segni ryškiai pro-amerikinę politiką.

Reikšmingiausiu šios kelionės momentu laikomas prezidentas Eisenhowerio vizitas Indijai. Manoma, kad vis labiau įsitempiant santykiams tarp Peipingo ir New Delhi, draugiškos vyriausybės šefo apsilankymas Indijoje padės premjerui Nehru susirasti tikresnį kelią iš susyruojančio neutralizmo.

Be abejo, ir ši prezidentas Eisenhowerio kelionė turi ryšio su pasiruošimais Chruščiovo išreikalauti viršūnių konferencijai, įsijungianti į eilę kitų, kurias iššaukė prezidentas Eisenhowerio - Chruščiovo pasitarimai "Dovydo stovykloje".

lapkričio 17 — Vak. Vokietijos kancleris Adenaueris į Londoną;

gruodžio 1 — Adenaueris į Paryžių;

gruodžio 19 — Vakarų viršūnių konferencija Paryžiuje — prezidentas Eisenhoweris, prezidentas De Gaulle, premjeras Macmillanas ir kancleris Adenaueris;

1960 pradžioje — Chruščiovas į Paryžių;

1960 m. pradžioje — De Gaulle į JAV;

1960 m. pavasarį — Keturių Didžiųjų viršūnių konferencija Ženevoje.

Kai prieš penketą savaitę, pasibaigus "Dovydo stovyklos" pokalbiams, buvo paskelbtas komunikatas, reiškias viltis, jog bus atvertos durys naujai taikos erai per viršūnių konferenciją, greičiausiai niekas nepamatė, kokį nuomonių susiskaldymą tarp Vakarų sąjungininkų iššauks pasiruošimai tai konferencijai. Kai kurių Paryžiuje reziduojančių diplomatų žodžiais, Vakarų sąjungininkai niekad nėra buvę labiau nutolę nuo bendros strategijos sovietų atžvilgiu, kaip šiandien.

Užkulisiuose vyksta telegraminis "mūšis dėl viršūnių konferencijos datos" tėra tik įžanga į eilę kitų, didesnių neišspręstų problemų. Ligšiol dar nėra net susitarta, kada reikės susitikti su Chruščiovu, nekalbant jau apie klausimą, apie ką reikės su juo kalbėti.

Eisenhoweris ir Macmillanas buvo linkę vykti viršūnių konferencijon gruodžio

mėnesį ir joje svarstyti vieną kurį klausimą, sakysim sutarimą nutraukti atominius bandymus. Kiti klausimai galėję būti svarstomi vėlesnėse panašiose konferencijose.

De Gaulle, remiamas Adenauerio, nėra įsitikinęs, kad "Dovydo stovyklos" pasitarimai būtų "atvėrę duris naujai taikos erai". Jie nori vienos "viršūnių" konferencijos, ne eilės jų. Jie nori su Chruščiovu diskutuoti visas pasaulinės taikos problemas, ne vieną kurį klausimą, pvz. Berlyno ar atominių bandymų nutraukimo.

Adenauerio nuomone, iš kitų klausimų išskirtos ir skubios derybos su Chruščiovu dėl Berlyno tiktai patenkintų sovietų strategiją ir išstatytų Vakarų naujiems jų šantažams. De Gaulle iš savo pusės nenori, kad perankstytva viršūnių konferencija sukludytų prancūzų atominės bombos bandymus.

Ar nauji vėjai Washingtonė nepablogins padėties?

Ar ir JAV valstybės departamente nuomonės dėl tarptautinės politikos krypties suskilo? — toks klausimas iškilo, kai netikėtai įteikė atsistatydinimo pareiškimą "sėkmingiausias amerikinis politikas nuo Benjaminio Franklino laikų" — įvairių tarptautinių paviavų išnarpiotojas Robert D. Murphy. Jis pats tai paneigė sakydamas: "Jei toks klausimas būtų iškilęs, aš būčiau likęs ir kovojęs".

Bet yra įdomūs faktai: Robert D. Murphy, ilgametis mirusio valst. sekr. John Foster Dulles specialus įgaliotinis, tik prieš trejetą mėnesių buvo paskirtas valstybės sekretoriaus Herterio pavaduotoju, atsakingu už JAV tarptautinės politikos kryptį. Spalio 28 d. jis buvo iš tų pareigų atšauktas ir paskirtas JAV ambasadoriumi Vakarų Vokietijon. Kai kurie Washingtono stebėtojai tuojau pastebėjo, kad Murphy iškėlimas iš valstybės departamentoto posto nr. 3 į Bonną reiškias pažeminimą. Baltieji Rūmai tai nuneigė, bet Murphy

tuoj įteikė atsistatydinimo pareiškimą.

Ypač dėl Robert D. Murphy pasitraukimo susijau-dino Vak. Vokietijos kancleris Adenaueris. Bonnoje įtariama, kad tokio prityrusio diplomato pasitraukimas turis ryšio su sprendimais, kurie galį paliesti JAV pozicijas ateinančiose derybose dėl Berlyno.

Veik tuo pačiu metu su valst. pasekr. Robert D. Murphy atsistatydinimu buvo paskelbta ir vadina-moji Conlono studija. Tai 155 psl. apimties projektas, kaip JAV turėtų revizuoti savo politiką Azijoje, pagal vyriausybės užsakymą paruoštas privačios tyrinėtojų grupės Conlon Associates. Toje studijoje siūloma:

- daugiau ekonominės pagalbos Indijai ir Pakistanui, tuo pat metu sumažinant abiejų kraštų apsiginklavimą;

- panaikinti prekybos su komunistine Kinija suvaržymus, leidžiant prekiauti

Spalio 31 d. Clevelande įvyko Korp! Neo Lithuania šventė, kurioj dalyvavo daug svečių iš New Yorko, Chicagos, Detroito, Toronto ir kitų miestų. Ta proga į seniorus buvo pakelta 14 juniory. Po akademinės programos įvyko susipažinimo vakaras - banketas. Nuotraukoje naujai pakeltasis į seniorus Vitalis Benokraitis bučiuoja korporacijos vėliavą. Iš kairės stovi: Korp. Neo Lithuania centro valdybos pirmininkas P. Ališauskas, J. Stravinskas, N. Balsytė ir R. Merkelytė. K. Gaidžiūno nuotrauka

INDIJA RYŽTASI STIPRINTI SAVO SIENAS

Indijos ministeris pirminkas Nehru, šios savaitės pradžioje, kalbėdamas 25-000 indų miniai, pareiškė, kad vyriausybė vykdanti "pakankamus karinius pasiruošimus Kinijos komunistų agresijai sutikti". Toji agresija, pabrėžė jis, pasidariusi didele problema ir galinti pasidaryti dar didesne.

Prieš porą savaičių Nenru buvo kalbėjęs, kad per 2000 metų Kinija ir Indija nėra turėjusios kivi-čų. Už poros dienų Kinijos komunistai užpuolė Ladakho provinciją.

Praeitą vasarą Pekinas pradėjo platinti žemėlapius rodančius, kad apie 40,000 kv. mylių Indijos teritorijos

priklausą Kinijai. Kai New Delhi dėl tų žemėlapių pareiškė nepasitenkinimą Kinijai, pastaroji atsakė, kad į juos nereikia kreipti dėmesio, nes jie esą seni ir neturėta laiko jų ištaisyti.

Po Ladakh incidento, kurio metu siena buvo perkelta Indijos pusėn apie 40 mylių, Pekinas paskelbė savo incidento versiją, pagal kurią Indijos kareiviai isiveržę Kinijon, o į Indijos protestą atsakė, kad jis sutiktų ieškoti kompromisų dėl 1,500 mylių ilgio sienos "išlyginimo", jeigu Indija tuoj pat atiduotų Kinijai 6,000 kv. mylių Ladakho provincijoje.

Pekino motyvai, skatinę imtis "sienų taisymo akcijos" su kraštu, kuris visą laiką stengėsi išlaikyti draugiškus santykius ir turi daug įtakos kitiems Azijos kraštams, vis dar nėra aiškūs. Viena teorija sako, kad Pekinas keršijąs už Tibeto Dalai Lamos priglaudimą po Tibeto revoliucijos. Kiti teigia, kad jis keršijąs už Keralos komunistinio režimo likvidavimą.

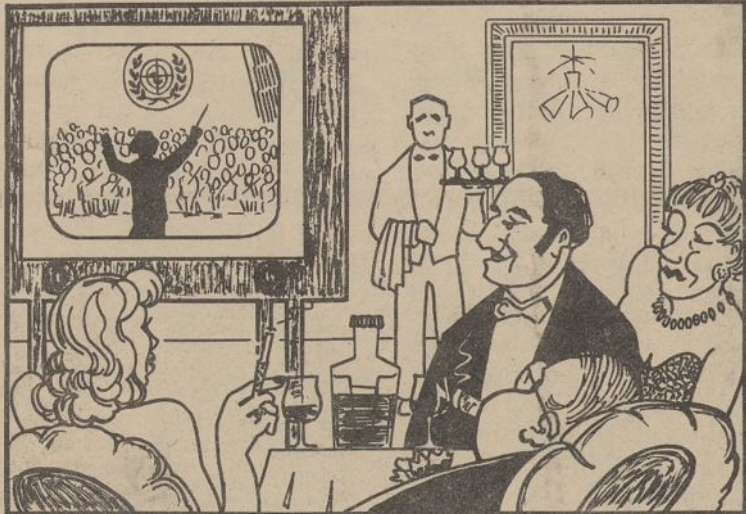
Tikima, kad komunistai norį įgąsdinti kitas mažąsias Azijos tautas — Burmą, Malajus, Tailandą, Indokiniją. Dar tikima, kad Pekinas noris pademonstruoti savo nepriklausomumą nuo Maskvos ir Chruščiovo "taikos ofenzyvos".

Chruščiovas pareitą sekmadienį Sovietijos aukščiausioje taryboje pareiškė, kad jis norėtų tą problemą matyti išspręstą pasitarimų keliu.

Pastarosiomis dienomis pastebėtas Indijos kariuomenės perkeldinėjimas link Kinijos sienos, bet judėjima labai trukdo prasidėjęs žiemos oras. Praktiškai nesitikima, kad artimoje ateityje tarp abiejų kraštų prasidėtų atviras karas arba būtų nutraukti diplomatiniai santykiai.

- Ištisus metus trukančios trijų valstybių konferencijos 132-jame posėdyje Sovietija sutiko svarstyti klausimą, kaip susekti ir identifikuoti branduolinių ginklų požeminius bandymus.

MINTYS JUNGTINĖMS TAUTOMS SAVO DEŠIMTMETĮ ATŠVENTUS

KAD PRIVILEGIJUOTOS PASAULIO TAUTOS GALĖTŲ ŠVESTI...

PAVERGTOS TAUTOS TURI KĖSTI...

KAIRĖJE: Dalis naujai pakeltųjų į seniorus ir svečiai klausosi kalbų neolithuanų šventėje Clevelande. Pirmoj eilėj iš kairės: naujieji seniorai R. Merkelytė, Skrinskaitė, Kalendra (visi trys iš Toronto), A. Andolytė, A. Mačytė, I. Švarcaitė, V. Benokraitis, B. Butkus, V. Butrimaitis ir K. Karalius.

K. Gaidžiūno nuotrauka

Published semi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Ass'n. VILTIS, Inc. (Non-profit), 6907 Superior Ave., Cleveland 3, Ohio. Telephone: Henderson 1-6344.

Issued in Cleveland every Monday and Thursday.

Editor-in-Chief: Balys Gaidžiūnas. Second Class Mail Privileges Authorized at Cleveland, Ohio.

Subscription per year in advance: \$8.00. Established in 1915. Single copy — 10 cents.

Dukart savaitinis, leidžiamas VILTIES, Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Džos (Inkorp. ne pelnui), 6907 Superior Ave., Cleveland 3, Ohio.

Telefonas: Henderson 1-6344. Išleina Clevelande pirmadieniais ir ketvirtadieniais. Vyr. redaktorius: Balys Gaidžiūnas.

Antros klasės siuntos privilegija suteikta Clevelande, Ohio.

Prenumerata metams, iš anksto mokant \$8.00. Įsteigta 1915 metais. Atsk. Nr. kaina 10 centų.

Redaktoriai: Vyt. Gedgaudas ir J. P. Palukaitis.

REDAKCIJINĖ KOLEGIJA:

P. Bastys' (Toronto), E. Čekienė (Woodhaven), R. Mieželis (Chicago), J. Papienas (Chicago), V. Rastenis (Brooklyn) ir St. Santvaras (So. Boston).

Tarp svetimų kelių ir svetimų pagundų

Amerikos lietuviai visais laikais galėjo didžiulius dviem dalykais: jie geriau už kitus gyveno ir jie turėjo labai daug lietuviškų organizacijų. Bet mes, prieš dešimtmetį atvykę į šį kraštą, tą Amerikos lietuvių pasididžiavimą dar labiau praturtinom — ir noru gerai gyventi, ir dar naujų organizacijų steigimu.

Dabar, kai įsiklausai į visų tų organizacijų atsisaukimus joms padėti, labai dažnai suabejojai, argi tikrai jų tiek daug reikia ir ar tos mūsų aukos teisingai ir tiek daug kasų skirsimos? Ar nebūtų geriau, kad vieną kartą rimčiau pagalvotume ir baigtume visos lietuviškos veiklos drąskymą į mažas grupes.

Tik pasižiūrėjus — ke turi ar penki veiksniai Lietuvą laisvina. Mūsų kariai jau nebesutelpa Ramovėj, atkūrė Birutės draugiją, o dabar ir šaulius. Visos partijos ir jų satelitai taip pat po kelias organizacijas turi. O jaunimas dar į daugiau organizacijų plėšomas! O kiek turime laikraščių ir laikraštėlių! O kiek visokių draugijų ir draugijėlių! O kiek tokių lietuvių yra, kurie lietuviškoj veikloj nuolat sukasi, nuolat remia tų organizacijų ir organizacijėlių veiklą, lanko jų rengimus?

Paskaičiuokim ir patys pamatysim, kad esam į kraštutinumą iškydę. Susiskaldę, susismulkinom, ir dabar dar, visokių ambicijų vaikiom, tebesismulkiname.

Nežinau, ar įmanoma nuo šios ligos išgydyti vyresniuosius. Greičiausia, kad ne. Jie jau lyg ir beviltiški ligoniai, lietuvių drąskymo ir skaldymo vėžiu apkrėsti. Bet su jaunimu, ypač kuriam nerūpi katro dėdė ar teta valdžioj buvo, ir kuris jų pusbroliu aną gruodį juos iš valdžios vertė.

Jaunimas teisingai sako, kad jie visiškai nebesupranta ir net nenori suprasti, kodėl vyresnieji savo tarpe pešasi. Ir jie net labai nori, kad tomis peštynių ligomis jų nesirgdytume.

O mes, ar jau taip ir darome, kad tas mūsų jaunimas, dėl kurio nutautėjimo dažnas drebame, kad savo tarpe daugiau organizacinės jungties ieškotų, vieni šalia kitų arčiau būtų, vieni kitiems talkintų toj nelemtoj kelionėj per svetimas žemes?

Ne. Mes tuo keliu jų nevedam. Mes vis, kaip ta piktą kaimo pletkininkę, vis savo liežuvį pakisame: su anuo neik, jo tėvai permažai rašančių varsto; su

anais nesusidėk, jų tėvai bažnyčioj sėdėdami užpakalius pratrėnė...

Taip. Vieton jungė, mes vis ieškom kokio nors būto ar nebūto šapelio, kad tik į jų tarpą koki spyglį įmestume. O jų tiek nedaug! O tarp tiek daug svetimų kelių ir svetimų pagundų taip reikia vienon draugėn jungiančios minties!

Mes patys greičiausia jau taip ir liksime nepasitaisę. Vis steigime naujas organizacijas, vis rinksimės patiemis reikalingas aukas į kelius fondus, vis manydame, kad tik mes geri, o kiti tai jau blogi. Žinoma, galėtume dar ir mes pasitaisyti. Bet jei jau mums sunkiau, tai vieną tikrai didelį darbą ta kryptim padarytume, atsakydami tom pačiom ligom jaunuosius apkrėsti.

O to atsakę rūpestingiau dairkimės, kad mūsų jaunimo organizacijų nariai dažniau vieni pas kitus lankytųsi, išmokyti drauge diskusijas vesti, drauge šventes švęsti, vieni iš kitų gerosiomis savybėmis persiimti.

Ir jei į tą labai reikalingą mūsų jaunimo didesnę jungtį mes būsime savuosius pastūmėję, tikėjime, būsime gerą darbą atlikę. Darbą, kuris tikrai padės ir lietuvių išlaikyti, ir didesnius darbus nudirbti, ir prieš kitus šauniau pasirodyti.

B. G.

KAS IR KUR?

• Washington (D. C.) sudarytas lietuvių būrelis Vasario 16 gimnazijai remti. Būreliui priklauso šie asmenys:

Juozas Andriūšis, J. Balys, J. Blekaitis, L. Dambriūnas, B. Darlys, K. Grinius, K. Jurgėla, E. Kačinskienė, L. Kačinskas, D. Krivickas, P. Labanauskas, J. Laučka, A. Mažeika, J. Pajaujis, E. Pakulienė, B. Paramskas, A. Petrutis, V. Rutelionis, L. M. Saldukaitė, M. Šlapšys, K. Škirpa, A. Tarulis, D. Tautvilaitė, V. Trumpa, J. Tūbelienė, A. Valiūnas, A. Vaičiulaitis, J. Vitėnas. Kviečiami prisidėti ir kiti.

Būrelio globėjai — Danutė Tautvilaitė ir L. Dambriūnas.

• M. Žiaugrienė, A. Treinys ir P. Karosas laimėjo 3 bibliotekas virš \$150 vertės, pirkę knygų per metų Gabijos knygų išpardavime. Kam teks 8 bibliotekos dovanų šiemet? Prašykite sąrašų šiuo adresu: Gabija, P. O. B. 355, Wyandach, N. Y.

PAŽINKIME IR REMKIME SAVO TALENTUS

Petras Visčinis, Laisvės Varpo radijo valandos vedėjas

Mums reikia pažinti ir remti savo talentus — tai mintis, kurią kiekvieną sekmadienį perša Naujosios Anglijos lietuviams Laisvės Varpo radijo programa, gerai girdima ir klausoma Bostone, Worcesteryje, Brocktone, Norwoode, Lawrence, Lowelyje ir kitose

kaimyninėse kolonijose. Toji mintis sudaro pagrindą visos programos, kurioje perduodamos ne tik mūsų gražiosios dainos, atliekamos geriausių solistų, kvartetų ir chorų, bet taip pat įvesta literatūrinė valandėlė. Joje supažindinama su mūsų rašytojais ir jų kūriniais. Todėl programa yra grynai kultūrinė.

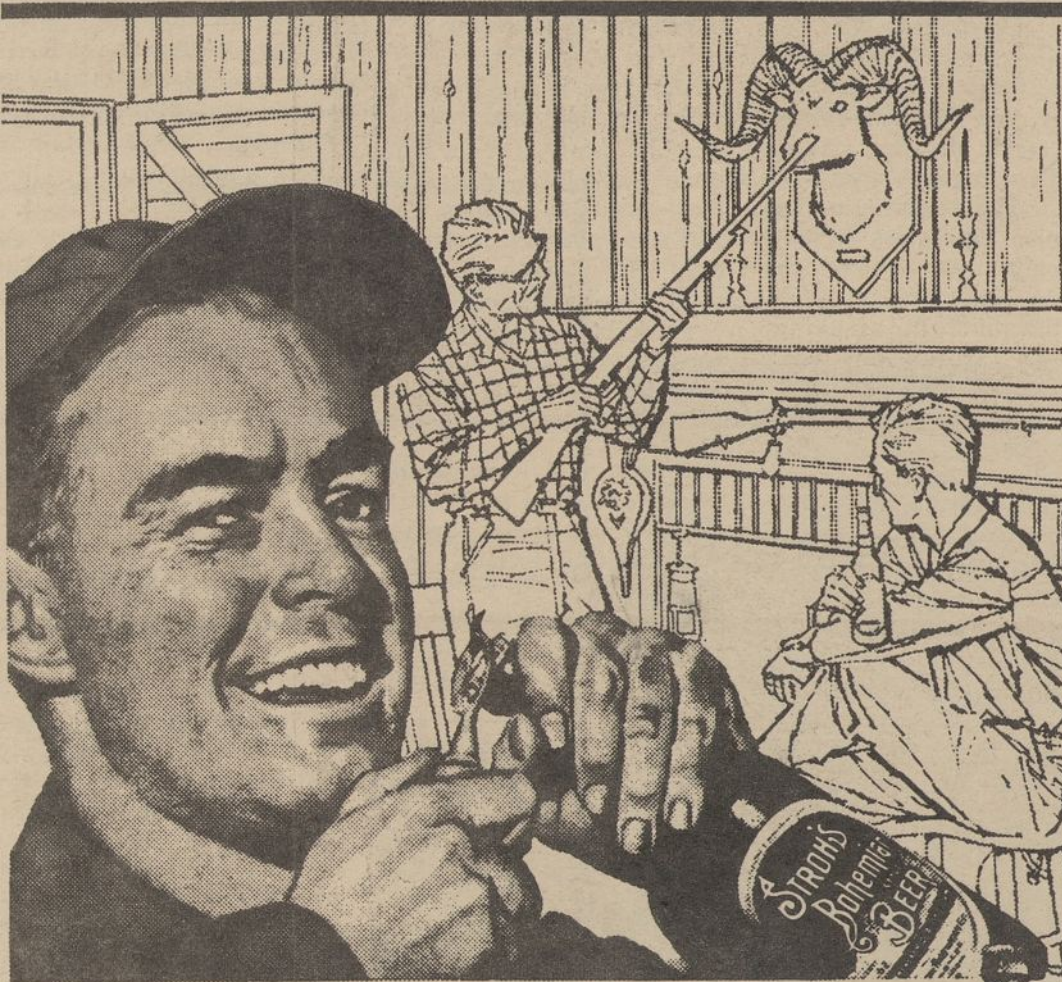
Tačiau ne tik savo radijo programomis Laisvės Varpas stengiasi įgyvendinti mintį: pažinkime ir remkime savo talentus. Jau tapo tradicija, kad kiekvienais metais tuo šūkiu rengiamas rudens koncertas, kuriame pasirodo stipriausi mūsų talentai. Ligi šiol tokių koncertų programose yra dalyvavę šie mūsų dainininkai: Aldona Stempužienė, Stasys Liepas, Stasys Baranauskas, Janina Liusatikaitė ir Algirdas Brazis. Iš viso tokių koncertų jau yra buvę trys. O prieš koncertus dar buvo surengtas

niais. Todėl programa yra grynai kultūrinė.

Tačiau ne tik savo radijo programomis Laisvės Varpas stengiasi įgyvendinti mintį: pažinkime ir remkime savo talentus. Jau tapo tradicija, kad kiekvienais metais tuo šūkiu rengiamas rudens koncertas, kuriame pasirodo stipriausi mūsų talentai. Ligi šiol tokių koncertų programose yra dalyvavę šie mūsų dainininkai: Aldona Stempužienė, Stasys Liepas, Stasys Baranauskas, Janina Liusatikaitė ir Algirdas Brazis. Iš viso tokių koncertų jau yra buvę trys. O prieš koncertus dar buvo surengtas

KOKIA LINKSMA KOMBINACIJA

Džiaugsmas...draugai...ir ugnim virtas Stroh's

Atsigaivinkite bet kada... atsigaivinkite bet kur... Stroh's yra lengvesnis, švelnesnis alus su tuo puikiu skoniu, kuriuo negali lygintis joks kitas Amerikos alus. Ugnies virimas padaro Stroh's tokiu puikiu jūsų skoniu. Pabandykite Stroh's šandien... jūs sakysite, kad tai yra labiausiai gavinantis alus, kurį bet kada gerėte!

PATIKS

Stroh's
SVIESESNIS!

DABAR UŽ VIETINĖS KAINAS!

Vienintelis Amerikoje ugnim virtas alus!

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Mich.

Buvau pas Lietuvos karaimus

Rugsėjo 14d. Dirvoje buvo atspausdinti dviems Maksimaitienės rašinys -- Kaip Lietuvoje atsiras karaimai. Tas rašinys man buvo labai įdomus, nes 1957 metais pats buvau Lietuvos karaimų tarpe.

Buvo gražus vasaros vakaras. Nusileidžianti vasaros saulė viršum Galvės ežero pabėrė savo paskutinius spindulius. Kelių vaikų pilna valtelė atsimušė į rytinį ežero krantą. Mažai kas mėgsta šią apylinkę, bet gal kaip tik todėl ji pasirodė tokia romantiška. O gal ir todėl, kad beveik nieko apie ją nebuvo girdėję.

- Yra čia kokia nors maisto

krautuvėlė? - paklausė viena mažą berniuką.

Užklausojo akys žybtelėjo ugnelė, bet neištarė nė vieno žodžio.

- Turbūt nebūlys - nutarėme vienbalsiai ir pasijudinome kaimelio link.

Pralindus pro apgruvusią tvorą pagaliau išlindome į siaurą gatvėlę. Ir jokios krautuvėlės čia neradė, traukėme toliau. Baidantis kaimui kelių mums pasitojo būrelis žmonių, kurių vadovas (rusas) vokiečių kalba pasakojo "svečiams iš demokratinės Vokietijos" apie karaimų istoriją neužmiršdamas klausytojams priminti dabartinį jų "džiaugsmą" galint dirbti kolūkyje ir tuo visame pasaulyje stiprinti taiką.

Tuo metu, kada rusas įrodinėjo raudonąją rojų čia esant, išvargę žmonės grįžo iš lauko darbų. Jie su baimė ir smulumu žvelgė į ne kasdieninius svečius, kad po jų išvykimo dar nebūtų blogiau, negu dabar yra.

Turėdami daugiau laiko mes pradėjome čia dažniau lankytis. Susidraugavome ir su tuo mažu berniuku. Ir vieną dieną jis pakvietė aplankyti jo tėvų namus. Tą apsilankymą mes tada pavadiname "žvilgsnis į praeities gelmes".

Tada mums teko būvoti senoje, galbūt kelių šimtmečių senumo grytelė. Ten mes tada jutom švelnumą, rūpestingumą ir senojo karaimo atvirumą. Atsimenu, mums bežiūrint, jis nusikabino nuo sienos balalaiką ir kaulėta ranka pertraukė per įtemptas stygas. Ir melancholiškai liūdnai ji suskambėjo. Skambant jos stygomis jis baladėmis mums pasakojo apie buvusius laikus, apie karžygių atliktus žygius, melsvus ežerus bei upes, kuriose visad būdavo žuvies, apie pievas bei šilus ir jų nepaprastą turką.

Praslinkus kelioms dienoms po šio susitikimo man teko atsisveikinti su puikioju Galvės ežeru. Tai buvo mano pirmas ir paskutinis rankos paspaudimas žmonėms, kurių bočiai drauge su lietuvių pulkais mušė priešus prie Žalgirio, Riazanės ir Juodosios jūros.

Helmutas Behnke,
Vasario šešioliktosios
Gimnazijos mokinys

PATIKSLINIMAS KORESPONDENCIJOS

Dirvoje buvo atspausdinta iš E. Chicago korespondencija "Nesklaidumai lietuvininkų mokykloje". Ten yra netikslumų. Juos čia ir atitaisome.

Ne dalis, bet vos dvi šeimos veža savo vaikus kiekvieną šeštadienį 20 mylių į Chicago ir ne į tolygią pradžios mokyklą, bet į AUKŠTESNIAJĄ LITUANISTINĘ MOKYKLĄ. Tikslumo dėlei duodame vaikų vardus ir kuriose klasėse Aukšt. Lituanistinėje mokykloje jie mokosi, būtent: Eglė Juodvalkytė VI klasėje, Rūta Domarkaitė VI ir Uosis Juodvalkis VI klasėje.

Korespondentas ir tėvų komiteto pirmininkas turėtų tik pasveikinti šį mūsų žingsnį ir paraginti kitus pasekti šiuo pavyzdžiu, o ne skleisti nepagrįstas žinias ir nešti nesantaiką tarp vietos lietuvių.

Ar vaikų leidimas į aukštesniąją lietuvininkų mokyklą sudarė vietos lit. mokykloje nedraugiškas nuotaikas, kaip p.R. teigia, ar gal yra kitų priežasčių toms nuotaikoms susidaryti, mes čia nesiliname spręsti.

Mūsų vaikai yra pirmosios kregždės šios apylinkės aukšt. lit. mokykloje. Nors vietos lit. mokykla pavasarį atšventė savo gyvavimo dešimtmetį, bet iki šiol neatsirado nė vienos šeimos, kuri būtų pasiryžusi duoti savo vaikams aukštesnį lietuvininkų išsimokslinimą.

Kiek liečia kitų korespondencijos punktų tikslumą, paliekame spręsti suinteresuotiems.

Su glia pagarba
K. Domarkas ir
A. Juodvalkis

Meno paroda Chicagoje

Chicagoje jau uždaryta šešių dailininkų grupės meno paroda Jaunimo Namuose, Čiurlionio galerijoje. Ji tęsėsi devynias dienas ir buvo gausiai lankoma chigagiečių meno mėgėjų, ypač šeštadieniais ir sekmadieniais.

lijos, ir tapytojas Povilas Kaupas Chicagoje pasirodė pirmą kartą, todėl jų dalyvavimas chigagiečiams meno mėgėjams buvo labai mielas.

Pagal tradiciją Čiurlionio galerijai parenkama bent po vieną kiekvieno parodos

dalyvio darbą. Jųv komisija šį kartą praturtino galerijos kolekciją keturiais darbais: E. Marčiulionienės keramika — Krikštas šventykloje, P. Kaupo tapyba — Kalnų peizažas, A. Marčiulionio maiolika — Keturi evangelistai ir B. Murino akvarelė — Laivų priepilauka.

Parodos patalpos yra visais atžvilgiais tinkamos. Daugelis senų amerikiečių dailininkų organizacijų lietuviams gali pavydėti. Net ir pačiame miesto centre dažnai parodos rengiamos koridoriuose, baldų parduotuvėse ir net restoranuose.

Salėje parodos eksponatai buvo išdėstyti maišyti. Tokia tvarka man nelabai patinka. Norėčiau, kad ant pagrindinės sienos būtų išstatyta bent po viena ar du kiekvieno dalyvio darbų. Likusis plotas turėtų būti paskirstytas kiekvienam dalyviui vienoje vietoje. Tokiu būdu žiūrovui daug lengviau juos atsimiti.

Paroda buvo gausi ir įvairi gerais darbais. Visi dailininkai yra pasiekę didelio meistriškumo. Man atrodo, kad ši paroda yra verta ir nesunkiai būtų perkeliama į kitas lietuvių kolonijas, jeigu tik atsirastų meno mėgėjų, kurie tuo pasirūpintų.

Bronius Murinas

Mergaitė pajūryje (akvarelė)

P. Glemža

Daugelis meno mėgėjų tokias nedidelių grupių dailininkų parodas labai mėgsta. Jos dažniausiai yra įvairesnės už individualines, atskiras dailininkas nepraranda savo vardo ir individualybės, žiūrovo sąmonėje, kas kartais atsitinka plačių kolektyvų parodose.

Be abejonės, svarbu, kad mažos grupės dalyviai būtų maždaug vienodo lygio, bet skirtingų žanrų, kad tuo būdu vienas kitą papildytų, o ne stelbtų. Šioje grupėje žanrų proporcija tikrai išlaikyta. Aliejinę tapybą atstovavo Jadvyga Paukštienė (20 darbų) ir Povilas Kaupas (10 d.), akvarelę — Bronius Murinas (20 d.), keramiką — Eleonora Marčiulionienė (12 d.), skulptūrą — Aleksandras Marčiulionis (7 d.) ir Balys Milaknis (1 d.). Iš viso parodoje buvo išstatyta 70 darbų.

J. Paukštienė ir B. Murinas chigagiečiams yra gerai pažįstami ir turi daug savo gerbėjų. Skulptoriai Eleonora ir Aleksandras Marčiulioniai, tik prieš trejetą metų atvykę iš Austra-

Balys Milaknis

Galvutė (gipsas)

Povilas Kaupas

Vaisiai (aliejus)

Jadvyga Paukštienė

Chicagos žiemos šešėliai (aliejus)

Eleonora Marčiulionienė

Figūra (keramika)

BOSTONO LIETUVIŲ ŽINIOS

ŠACHMATŲ KLUBO DESIMTMETIS

Bostono Lietuvių šachmatų klubas buvo įkurtas 1949 m., tuojau po Naujos Anglijos šachmatų pirmenybių, įvykusių rugsėjo pradžioje, Providence, R. I. iš kurių Povilas Tautvaišas ir Kazys Merkis grįžo su laimėjimais.

Klubo komanda — Tautvaišas, Merkis, Saudargas, Keturakis, Staknys, P. Šimonis, V. Kubilius. sėkmingai dalyvavo Metropolitan Chess lygos pirmenybėse, laimėdama antrą vietą, pakeliui įveikusi Bostono meistrę Harvardo univ. buv. meistrę Boylston klubą ir kt. Tris metus iš eilės Bostono šachmatų meistris buvo klubo narių: P. Tautvaišas — 1949 m. ir Kazys Skėma — 1950 ir 1951 m.

1958 m. tarpklubinėse Bostono pirmenybėse klubas trečią kartą laimėjo antrą vietą, atsistodamas priešaky Quincy, Boylston, Harvard ir Brandeis universitetų. žaidė: G. Šveikauskas, Merkis, Kontautas, Starinskas, L. Šveikauskas ir latvis G. Knofs. Šiomet klubas atsistojo 3 vietoje.

Stiprų vienetą sudaro šachm. klubo antroji komanda, kuri lygos pirmenybėse iš 15-kos komandų atsistėjo 5 vietoje. Lietuvių B komandų žaidžia patys jauniausi Bostono žaidėjai: Ged. Kuo-

dis 15 metų ir Algis Makaitis 14 metų.

Už veiklą, laimėjimus ir jaunųjų paruošimą klubas yra labai vertinamas vietos amerikiečių spaudos ir šachmatų vadovybės.

Klubo vadovas Kazys Merkis, kuris eilę metų pasižymi Amerikos koresp.

• Dr. V. Žygas, kaip praneša Australijos lietuvių laikraštis "Mūsų Pastogė", yra pirmasis N. Gvinėjoj laukinių žmonių tarpe išsiplatinusios ligos "kuru" tyrinėtojas. Jam dabar ateina į talką ir daugiau gydytojų.

Aleksandras Marčiulionis

Keturi evangelistai (majolika)

Lietuviškosios aktualijos

V. Rastenis

Nerimas be Vilniaus ir su Vilniumi

3

Nenumatytu būdu Vilnius grįžo. - Savo sostinėj turėjome konsulatą, įgaliotinį, bet ne vyriausius valdžios organus.

Lenkų ultimatumas nereikalavo iš Lietuvos įsakmiai atsisakyti teisių į Vilnių. Lenkai numanė, kad toks reikalavimas nebūtų priimtas. O juk jie, nors ir grasė, kariauti nenorėjo. Todėl nutarė pasitenkinti tuo, kad jie turės Vilnių, bet nekludys lietuviams guostis teisės turėjimu...

Taigi, ultimatumo priėmimas teisiškai Lietuvos argumentų Vilniaus byloj nesumenkino. Tik šūkiu "Mes be Vilniaus nenurimsim" padėtis pasikeitė. Yra tvirtinančių, esą, Lietuvos valdžia uždraudusi tą giesmę giedoti. Neprišimenu tokiu draudimu. Bet ir be draudimo, ką tik priėmus ultimatumą, ją giedoti nebebuvo labai patogus. Laisva tai laisva, nepriklausoma tai nepriklausoma Lietuva buvo, bet gyvenant tarp tų trijų kaimynų, tarp kurių istorija yra įsodinusi Lietuvą, norom nenorom reikia kai kada prisiminti ir kitą, netoki narsuolišką dėsni, būtent: "Vaikine, neerzink šunų!". Tad šaltesnės galvos tais 1938 metais karštesnėms gal ir primindavo, kad, rimsim ar nerimsim be Vilniaus, bet per daug garsiai to nerimo tuo tarpu negiedokim... O dalykai taip susiklostė, kad vistiek, ir nebe taip garsiai "nenurimsim" begiedant, nepraėjo nei dveji metai, ir Vilnius grįžo prie Lietuvos. Nei lenkai, nei mes 1938 metais nenumatėm, kad taip atsitiks.

Prisiminus tuos keliolika Lietuvos Lenkijos santykių mėnesių (nuo ultimatumo ligi Lenkijos katas trofos), krinta į akį nepaprastas kai kurių tuose santykiuose buvusių aspektų panašumas į atitinkamus aspektus santykiuose tarp Amerikos Jungtinių Valstijų ir Sovietijos. Amerika turi diplomatinis santykius su Sovietija, bet nepripažįsta Lietuvos, Latvijos, Estijos inkorporavimo. Lietuva po ultimatumo irgi turėjo diplomatinis santykius su Lenkija, bet nepripažino Vilniaus krašto inkorporacijos.

Ameriką Lietuvos piliečių nelaiko teisėtais Sovietijos piliečiais, nors Sovietija juos priverstinai tokiais laiko ir aprūpina juos sovietiniais pasais. Lietuva vilniečių (išskyrus kolonistus) irgi nelaikė Lenkijos piliečiais, nors Lenkija juos priverstinai tokiais laikė ir buvo aprūpinusi juos lenkiškais pasais.

Jei dabar kas ir iš Lietuvos atvyksta į Ameriką su sovietišku pasu, Amerika, nepaisant nepripažinimų, į atvykstančio asmens pilietybės problemą nesigilina. Amerikos konsulas, įspaudęs Amerikos vizą į lietuvių sovietinį pasą, tuo dar nepanaikina ir nepakeičia Amerikos vyriausybės pažiūros į Lietuvos padėtį. Visai panašiai buvo tuo metu ir tarp Lietuvos su Lenkija. Lietuvos konsulai ėmė dėti Lietuvos vizas Lietuvon apsilankyti norintiems vilniečiams į jų lenkiškus pasus, to visiškai nelaikydami pripažinimu, kad vilniečiai jau būtų teisėti Lenkijos piliečiai.

Kadangi Lietuvos inkorporavimo nėra pripažinusi pašto-telegrafo tarptautinė unija, tai siunčiant iš Amerikos į Lietuvą laiškus ar telegramas, nėra reikalo žymėti USSR, pakanka į adresą įrašyti tik Lietuvos vardą. Iš Lietuvos rašant į Vilnių, galbūt, buvo galima "užmiršti" valstybės pavadinimą, bet reikėjo net Vilniaus vardą lenkiškai rašyti, nes lenkų paštininkai kitaip galėjo laišką numesti, kaip "nežinia kur adresuotą"... Bet keliauninkas, vykdamas į Vilnių, turėjo gauti vizą į Lenkiją. Visai taip, kaip dabar vykstant į tą patį Vilnių, reikia gauti vizą į Sovietiją.

Anais laikais buvo kilęs klausimas: kaip elgtis, tai yra, lankytis iš Lietuvos į Vilnių, ar ir toliau laikytis "principingai" ir nekelti kijos į okupuotą kraštą? Buvo keliamas grynai teorinis klausimas: ar lankymasis Vilnių nebus lenkų valdžios teisėtumo Vilniuje pripažinimas?

Dabar irgi panašus klausimas kyla. Vilnius jau maždaug "atviras turistams". Vienas Amerikos laikraštiniųkas jau pagal naująją tvarką ten lankėsi. Lankysis gal ir daugiau. Ar tie apsilankymai nebus ameriekiečių pripažinimas, kad esamoji Vilniaus ir Lietuvos padėtis teisėta? Valstybės Departamente, be rods, be svyravimų atsakoma, kad apsilankymai bei kiti panašūs individualūs kontaktai jokiu atveju nereiškia padėties pripažinimo. Ir anuomet Lietuvoj, pagaliau, buvo apsispręsta, kad nedera boikotuoti Vilnių, ir kad lankymasis teisėtinės Lietuvos pozicijos niekuo nepakeis.

Bet vieną dalyką, kuris tada buvo padarytas, ir dabar nelengva suprasti. Jeigu Sovietai dabar pasiūlyti ir Amerika sutiktų atidaryti savo konsulatą Vilniuje, tai jau būtų neabejotina,

kad Vilnius yra pripažįstamas esąs Sovietijos teritorijoje. Tokį aktą, atrodo, Amerika galėtų padaryti, tik oficialiai pripažinusi inkorporaciją ir atšaukusi pripažinimą Lietuvos pasiuntinybei bei konsulatams.

Lietuvos-Lenkijos santykiuose buvo kitaip. Po ultimatumo (nors ultimatumė apie tai ir nebuvo kalbos), buvo įsteigta ne tik pasiuntinybė Varšuvoj su konsulariniu skyriumi, bet ir konsulas... Vilniuje. Vilniečiams tai buvo svarbus patogumas. Kitaip, norėdami atvykti į Kauną, jie būtų turėję važiuoti Varšuvon vizos. Bet Lietuvos konsulas Lietuvos sostinėje? Skamba keistai, bet taip buvo. Tai bene vienintelis aktas iš Lietuvos pusės, kurį lenkai galėtų interpretuoti kaip aktą, implikuojantį Vilniaus pripažinimą Lenkijai. Nes negirdėta, kad valstybės turėtų savo konsulatų savo miestuose, nekalbant jau apie konstitucijon įrašytą sostinę. (Po Vokietijos ultimatumo ir Klaipėdoj atsirado Lietuvos konsulas, bet tai buvo priėmus ultimatumą pripažinti Klaipėdą Vokietijai. Vokietija turėjo Klaipėdoj konsulatą tada, kai buvo pripažinusi Klaipėdą Lietuvai).

Po spalio 28 dienos, vietoj konsulato Vilniuje atsirado irgi ne prezidentūra, ne ministerijų kabinetas, ne seimas, ne vyr. tribunolas (kas būtų buvę visiškai natūralu pagal konstituciją, sakandį, jog Vilnius yra Lietuvos sostinė), bet tik vyriausybės įgaliotinis.

Prezidentas turėjo motyvą tuo tarpu susilaikyti nuo prezidentūros kėlimo į sostinę. Spalio 28 dar ne visi sovietų daliniai buvo iš Vilniaus kareivinių pasitraukę. Netrukus atvyko "sutartos" įgulos. Nebuvo sutarta, kad jų bus Vilniuj, bet "laikiniai" kai kurios kareivinės

(Nukelta į 6 psl.)

Korp. Neo Lithuania šventėje Clevelande buvo pakelti į seniorus 14 juniory. Nuotraukoje išsiriškiavę keliaujantys: Rita Merkelytė, Skrinškaitė, Kalendra, Vitalis Benokraitis, Benediktas Butkus, Valdemaras Butrimaitis, Kornelijus Karalius, Rimas Liogys, Irena Švarcaitė, Aldona Mačytė, Remigijus Sadauskas ir Vytautas Šlapelis.

Akimirksnių kronikos

Bronys Raila

Didelis plokštelių vaidmuo

Montrealio Neprikli. Lietuvos redaktorius J. Kardelis visai teisingai savo laikraštyje ką tik parašė, kad Kipras Petrauskas šiandien Lietuvoje esąs "daugiausiai neapkenčiamas artistas" nes jis pasirodė, kaip mažiausiai atsparus rusų prievartavimui.

Tai yra visiems žinoma ir liūdna tiesa: Kipras Petrauskas leidosi daugiau, negu būtų reikėję, Lietuvos okupanto propagandiniam panaudojimui jau pirmajame bolševikmetyje. O ne tik leidose, bet jau ir pats ėmėsi eilės rusiško padalijavimo veiksmų antrosios okupacijos tebetrunkančiu laikmečiu. Tad visai suprantama, kad visos lietuvių tautos gerbtas ir mylėtas dainininkas amžiaus pabaigoje tapo pasibaurėjimo ir net pasipiktinimo taikiniu.

Šiandien gili metų našta jo, kaip operos dainininko, karjerą yra pabaigusi. Tačiau niekas neištrinsime ir negalėsime paneigti Lietuvos operos kūrėjo didžiulių nuopelnų lietuvių kultūrai ir menui. Niekas neišbrauksime ir nesumažinsime jo įstabaus balso ir artistinės kūrybos dovanos, kurią jis atidavė Lietuvai. Tokio gražaus balso ir turtingos išraiškos dainininkai gimsta ne kasmet, o tik gal kartą per dešimtmečius. Kipras Petrauskas neabejotinai buvo pačių pirmųjų pasaulinių tenorų klaseje.

Bet kaip tat įrodyti tiems kitiems, kurie jo negirdėdavo ir net tiems mūsų lietuvių jauniesiems, kurie jo niekada nebegir-

dės? Esu pastebėjęs, kad mūsų jaunimui to nebegalima įrodyti. Tėvų pasakojimams jie gal dar drungnai ir patiki, bet iš to ką jie dar kartais gali patys išgirsti, nebetiki. Ir nebegalima priekaištauti, kad savo netikėjime jie klystų. Nebėra tikrų ir gausių K. Petrausko balso ir interpretacijos dokumentų! Nebėra įrodymų!

★

Nebėra patefono plokštelių! Nebuvo panaudotos tos techninės priemonės, kurios savo laiku taip nesunkiai ir sėkmingai galėjo būti panaudotos. Čia neklaidą, o žalingą nusikaltimą - paties dainininko ir daugelio kitų.

Tiesa, Kipro Petrausko truputis įdainuotų plokštelių buvo ir dar tebėra. Tik jos sunkiai ir begaunamos, pasibaigusios, išvartotos, o kurios dar turimos - dažniausia nepataisomai "nugrotos". Mūsų solistas iš viso nemėgo šiaip jau koncertinių dainų, o kelios pagamintos operų arijų plokštelės (nebent išskyrus Pajacų ariją) buvo gana blogai techniškai atliktos net ir pagal ano meto gamybos lygį.

Kipras Petrauskas neturėjo savo mastui visame pasaulyje įprasto menadžerio, kuris jį būtų išvedęs į plačiausią tarptautinę didžiųjų operų areną, o taip pat pasirūpinęs įrašyti jo balsą geriausių tos rūšies firmų gamybos plokštelėse. Tokį menadžerį jis būtų galėjęs bematant turėti, bet jo neieškojo ir stačiai nenorėjo. Nors, kaip ir daugelis tenorų, išdidus ir kupinas tuštybės, keistu būdu jis buvo visai patenkin-

tas Kauno operos akiračiais, laisvalaikio medžioklėmis savo klube ir apsimuštais draugais. Gerai temokėjo dvi kalbas: lietuvių ir rusų. Draugų pasakojimu, jis nesistengė ir stačiai tingėjo pramokti nors tiek kiek operų dainininkui būtina, itališkai, prancūziškai ar vokiškai, idant geras dainininkas toms kalbomis galėtų pasirodyti didžiuosiuose užsienio teatruose ir būtų labiau paieškomas stambiųjų tarptautinių plokštelių gamybos firmose.

Ir kokie šiandien padariniai? Paradoksas, keista ir besakyti. Jaunajai lietuvių kartai Amerikoje didžiausias Lietuvos dainininkas atrodo ne Kipras Petrauskas, bet A. Šabanauškas! Malonaus, bet visai kuklučio balselio savininkas, buvęs operos choristas, tipiškas kabaretinis dainininkas, tačiau įdainavęs per 30 plokštelių, - daugiausia anuomet populiarių "šlagerių", šokio melodijų ar šiaip dainelių, - plokštelių, kurios buvo palyginti gerai techniškai atliktos, išsilaukė ir dar laikysis. Daug kas jų tebeturi atsivežę Amerikon ar naujai prisipirkę. Jos dažnai grojamos lietuviškų valandėlių metu per radiją, kas dar ne vienas tebepoka panifonuoti.

Štai neseniai skačiau, kad ir Čikagos lietuvių žurnalistų balius buvo pradėtas "Spaudos valsu", kurio žodžius kadaise man teko paruošti ir su Metropolis orkestro akordionistu Banku sukomponuoti melodiją. Šis valsis seniai būtų nuskendęs laiko dulkėse, jei jo nebūtų į gerą plokštelę įgrojęs M. Hofmeklerio orkestras ir jei A. Šabanauškas nebūtų įdainavęs žodžių.

★

Tų dviejų pavyzdžių turbūt užteks labai jau aiškiai išvadai, kad patefono plokštelių vaidmuo šiandien yra didelis ir reikšmingas. Plokštelė yra menas, pramoga ir biznis viename dalyke. O taip pat - kūrybos dokumentas, kultūrinių vertybių tarpininkė, civilizuoto gyvenimo reikmenė.

Vis daugiau tobulėjant H.F. ir stereo technikai, plokštelės ateitis yra neribotų galimybių. Atrodo net, kad plokštelių "bibliotekos" daug kur pakeis ateityje knygų bibliotekas. Ne vienoje šeimoje tai jau dabar yra įvykę.

Kiek lietuvių dar netolimoje praeityje neįvertino plokštelių vaidmens, matėme iš Kipro Petrausko pavyzdžio. Nedaug geriau ir dabar. Tiesa, lietuviškoms plokštelėms vis tebėra sunkios klijos: ribota rinka ir lėšų stoka (techniškai gerai pagaminta ir vėliausios publikos skonio lygius atitinkanti plokštelė nepigiai kaštuoja). Bet jėgų, pasiryžimo ir pasiaukojimo turime, ir nauji bandymai vis dažnėja. Tik gaila, kad plokštelė mūsų gyvenime vis dar kaip ir neįeina į kultūrinių vertybių katalogą. Publika apie naujas plokšteles sužino tik iš skelbimų laikraščiuose (retkarčiais). Plokštelių kritikos ir recenzijų beveik dar nėra, kas jau taip apstu didžiojoje Amerikos ir

(Nukelta į 6 psl.)

GOLD STAR DIENOS

pas jūsų gaso REIKMENŲ PREKYBININKĄ

Laikas pirkti GOLD STAR Award Gaso PLYTĄ! Automatic Burner-with -a-Brain

ŠIANDIEN IR RYTOJ

☆☆☆

Praėjusią savaitę milijonas kubiečių demonstravo Havanoje, reikalaudami atnaujinti "egzekucijų komandas". Ar ne keista, reikalavo ne panaikinti, bet jų skaičių padidinti.

Tokį reikalavimą galima tuo aiškinti, kad Kuboj, po to kai buvo uždaryti lošimo namai, padidėjo bedarbė. Matyt, kai kas tikisi surasti darbo ir šioje revoliucijos industrijoje... Bet ar visiems jo užteks? O jei ne užteks, ar egzėkucinės komandos nepradės pačios savo tarpe ieškoti aukų.

Žaidimas, kaip matome, pavojingas.

Sena patarlė sako, kad ilgai šaukiantis Kalėdų senelio, jis pasirodo. Tik Kubos egzėkucijų komandų barzdočiai nieko bendro neturi su Kalėdų seneliu...

☆

Chruščiovas Prancūzijoje lankysis ne anksčiau, kaip ateinančių metų sausio pabaigoj. Mat, gruodžio 19 d. Paryžiuje susitiks Vakarų "trys didieji". Jis pareiškė norą, be kitų Prancūzijos miestų, pamatyti ir Alžirą.

Prancūzai nesipriešina tokiam vizitui, jei tik iki to laiko ten bus baigtos kautynės. O tai galimas dalykas, nes tiek Kremlius, tiek prancūzų komunistų partija, anksčiau rėmė alžiriečius, dabar jau kalba apie greitą paliaubas...

Chruščiovas savo lankymusi Alžire nori pademonstruoti rėmimą de Gaulle nusistatymą duoti alžiriečiams teisę patiems apsispręsti, ar jie nori pasilikti su Prancūzija, ar būti atskira valstybe. Bet tuo pačiu jis nori parodyti Mao Tse-tungui, kad sovietai irgi įdoma Afrikos įvykiai...

Bet kaip pats Chruščiovas sako, jis nenorįs, kad jo vizitas Prancūzijoje būtų supras tas noru atitraukti Prancūziją nuo Amerikos.

☆

Paskutiniai pasikeitimai Valstybės Departamente, iš kur pasitraukė senas ir ištikimas prezidento Eisenhowerio draugas Robert Murphy, iki šio laiko buvęs Hatterio dešiniąja ranka, sukėlė įvairiausių aiškinimų.

Kodėl jis pasitraukė? Dėl to, kad Murphy būdamas ilgus metus Foster Dulles pavaduotoju, turėjo susiformavusias savo pažiūras sovietų atžvilgiu ir tos pažiūros po Eisenhowerio su Chruščiovo susitikimo iš pagrindų pasikeitė.

Naujoji amerikiečių politika į viršų iškėlė Charles Bohlen, buvusį ilgametį Amerikos ambasadorių Maskvoje.

Murphy pasitraukimas rodo, kad Amerikos užsienio politika įgauna naują veidą, atkreipiant dėmesį į branduolinius ginklus ir tarpkontinentines raketas, jų bus daugiau priklausoma nuo krašto gynybos departamento.

Šaltasis karas keičiamas nauja ginkluotos taikos formule, kad išvengtų tragiško nusivillimo iš per greit su Rytais prasidėjusios koegzistencijos.

Prancūzų prezidentui de Gaulle taip pat kreipiant daugiau dėmesio į gynybos reikalus, yra ženklas, kad tarp prancūzų ir amerikiečių, nežiūrint mažų "kibirskėlių" Atlanto sąjungoje, derybose su Rytais yra sutarimas...

Iki paskutinės karo dienos amerikiečiai nenorėjo imti belaisvėn pasiduodančių vokiečių karių. Jie reikalavo visišką pasidavimą visuose frontuose. Nuotraukoje tik dalis 82,000 vokiečių, pasidavusių prie Gummersbach.

Slaptas susirašinėjimas...

CHURCHILLIS IR TRUMANAS STALINUI PADOVANOJO RYTŲ VOKIETIJĄ

Vakarų demokratijos 1945 m. balandžio mėnesį dar turėjo progos atsipirkti kaltes ir vėl paimti į savo rankas karo vadovavimą, sukuriant taiką, kurioj sovietų grėsmė būtų mažesnė, ir Vokietija nebūtų likusi padalinta. Bet anglai ir amerikiečiai, norėdami parodyti savo ištikimybę Stalinui, nuo to atsisakė.

Balandžio pabaigoje Vokietijos jėgos pradėjo nykti. Hitlerio beprotybės aiškėjo ir jo štabo karininkams. Jo dešinioji ranka Himmleris manė, kad anglams patiks pasiūlymas atskirai pasirašyti taiką su Vokietija.

Dar kovo mėnesį du jo karininkai, kurių vienas buvo gen. Wolff, Berne buvo susitikę su anglais apsvaistyti taikos pasirašymą Italijos fronte. Bet Churchillis, išsigandęs Stalino triukšmo dėl šio projekto, į viską numojo ranka.

Balandžio 25 d. Himmleris ir vokiečių žvalgybos viršininkas Schellenberg per grafą Bernadotte, Švedijos Raudonąjį Kryžį, darė naujus žygius taikos deryboms su anglais ir amerikiečiais užmegzti. Jų tikslas buvo išgelbėti Vokietiją nuo sovietų okupacijos. Iš naujo Churchillis pasiūlymą atmetė. Balandžio 25 d. jis rašė Stalinui:

"Mes galvojame, kad vokiečių kariškiai, pavieniai ar būriais, turi pasiduoti prieš juos esantiems sąjungininkų daliniams..."

Tai reiškė, kad vokiečių kariuomenė rytuose turi pasiduoti rusams.

Admirolas Doenitz bandė vokiečius išgelbėti nuo tokio likimo. Bet jis mažai vėliavo į amerikiečių gerą širdiškumą. Pastarieji, pildydami gen. Eisenhowerio įsakymą, sulaikydavo pabėgėlius iš Rytų ir kartu su gen. Schoerner armijos pasidavė anksčiau kareiviams juos atiduodavo rusams!

Balandžio 30 d. Hitlerio testamentu paskirtas Reicho vadu, senasis admirolas Doenitz nutarė atidėti pasidavimo datą.

Kadangi buvo reikalaujama, kad vokiečių kareiviai pasiduotų prieš juos esantiems sąjungininkų daliniams, vokiečių armijos štabas bandė atitraukti kariuomenę iš rytų fronto, perkeldami arčiau anglių ir amerikiečių linijų.

Churchillis gerai žinojo, koks likimas laukia vokiečių kareivių ir civilių, rytuose pasidavus rusams. Jis taip pat žinojo, kad pagal nutarimą Jaltos, bus įvykdytas Vokietijos padalinimas pagal zonas, kurias bus užėmusi sąjungininkų kariuomenė.

Tai žinojo ir Rooseveltas. Bet jie nenorėjo išnaudoti progos, kurią būtų davęs paliaubų nutęsimas, ir reikalavo, kad rusai dalyvautų visos Vokietijos armijos pasidavime, nors niekas jų nevertė būti tokiais lojaliais Stalinui.

Pats Stalinas prieš keletą dienų rašė Rooseveltui: "Ne tik aš nesipriešinu, kad būtų pasinaudota vokiečių armijos subyrėjimu, bet priešingai, pilnai pritarau ir esu šalininkas, kad būtų paskubintas pasidavimas viename ar kitame sektoriuje, kas padėsintų vokiečius atidaryti frontą sąjungininkų kariuomenėms".

Kitais žodžiais, Stalinas pritarė kariškam atskirų armijų pasidavimui, kad tik nebūtų politiškai pasirašyta atskiros paliaubos.

Taip galėjo suprasti Churchillis ir Rooseveltas Stalino pranešimą, jei jiems būtų rūpėjusi ateitis ir jei jie būtų numatę, kokius keblumus atveityje sudarys Vokietijos padalinimas.

Rooseveltas, tiesa, mirė balandžio 12 d. Bet jo įpėdinis Trumanas persiėmė "pasaulinės brolybės" svajone.

Churchillis ir Trumanas ne tik nekreipė dėmesio į atskirų armijų pasidavimą, bet, kai vokiečiai iš naujo anglams pasiūlė Italijoje esančios armijos pasidavimą, Churchillis tuoj parašė laišką Stalinui:

"Vokiečių emisarai, su kuriais mes nutraukėme ryšį prieš keletą dienų, iš naujo atvyko prie Lucerne ežero. Jie sakosi turį pilnus įgaliojimus kalbėtis dėl Italijoje esančios armijos pasidavimo. Būkite malonus atsiųsti savo karinius atstovus į maršalo Alexander štabą".

Admirolas Doenitz negalėjo suprasti anglių ir amerikiečių akluo, pats aiškiai pramatydamas politines pasekmes, kai dėl šios sąjungininkų dovanos Stalinui bus sumažinta Europa ir padidintas sovietų galinumas.

Maršalas Montgomery žiūrėjo realiau. Prieštaraukdamas Churchillui, jis sutiko priimti šiaurinėje Vo-

kietijoje vokiečių daliną pasidavimą, nereikalaujant pilno pasidavimo, tik statydamas sąlygą jam atiduoti visus vokiečių prekybos ir karo laivus buvusius toj zonoj.

Po penkių dienų gen. Eisenhoweris prezidento Trumano įsakymu panaikino bandymą išgelbėti rytinę Vokietiją.

Gen. Eisenhoweris reikalavo tuojau pat pilno ir besąlyginio pasidavimo visuose frontuose, pareikšdamas, kad priešingai amerikiečiai šaus į kiekvieną vokiečių kariškį, net neginkluotą, kuris pasirodys prieš juos, norėdamas pasiduoti.

Pagaliam adm. Doenitz davus leidimą, gen. Jodl pasirašė visišką pasidavimą. 1945 m. gegužės 8 d. kautynės buvo sustabdytos, ir tą dieną atsirado dvi Vokietijos.

Vakarų demokratijos, pralaimėjusios karą, tą dieną ruošėsi pralaimėti taiką. Dėl ištikimybės Jaltos dvasiai, Churchillis ir Trumanas sukūrė Vokietijos problemą, kurios nei šaltasis karas, nei Chruščiovo su Eisenhowerio susitikimas negali išspręsti.

Kitame numeryje: Stalinas atsisakė pasimatyti su Anglijos karaliumi.

on AUTO INSURANCE

Telefono pašaukimas Jums gali sutaupyti daug dolerių apsidrausiant Amerikos vienoj didelėj draudimo įstagoj. Pašaukus jokių įsipareigojimo.

PAULINA MOZURAITIS-BENNET Insurance Agent 13706 Benwood Ave. Cleveland 5, Ohio SK 1-2183

NATIONWIDE MUTUAL INSURANCE COMPANY HOME OFFICE • COLUMBUS, OHIO

Žvalgybų kova

ŠERIŲ SUPIRKĖJAS IŠ VILKAVIŠKIO...

Per vieną apsilankymą Paryžiuje Borisas Morrosas susitiko savo seną pažįstamą, prieš keletą metų ištrėmtą iš JAV sovietų diplomatą. Pastarasis Morrosą pasikvietė į pasiuntynbę, kur, gerų vaišių pabaigoje, buvo pademonstruotas filmas. Jo tema buvo gana pikantiška: sovietų agentas sėkmingai veikia New Yorke. Savo veiklai pridengti jis yra įkūręs prekybos firmą.

Filmo pabaigoje Morrosas pastebėjo, kad šerių prekyba tikrai maskuojanti vieno svarbaus sovietų agento Jack Soble veiklą, ir gal dėlto nesą tikslu tokiu filmu jo veiklą išduoti.

- Nesvarbu, - atsakė Zubilinas. - Filmas vistiek tenaudo-

Lietuvos jis išvyko 1941 m. pradžioje.

Zubilinas turėjo visas priemones ir pakankamus kiekius pinigų šnipų veiklai, o Soble, kuris taip pat buvo atsiųstas neeilinio šnipų pareigoms, turėjo "pats prasimušti". Jam teko pergyventi visus eilinio emigranto vargus, kol pasisekė sukrąpstyti reikiama dolerių sumelę, kad galėtų atidaryti šerių supirkimo ir šepelių gamybos "bendrovę", kuri turėjo dengti jo tikrąją veiklą.

Visi Amerikoje tuo metu veikę sovietiniai šnipai, kaip vėliau aiškėjo, buvo menkai atlyginami. Pats Morrosas skundžiasi, kad per 12 metų į jo vardą veikian-

Ilgus metus Jack ir Myra Soble šnipinėjo sovietams, 1957 m. pavasarį, remiantis dvigubo agento Boriso Morroso informacijomis, buvo areštuoti ir atiduoti teismui.

jamas tik saviems reikalsams.

Morrosas tamsiame kambaryje plačiai nusišypsojo. Jis jau anksčiau netoliese buvo pastebėjęs kitą svečią, kuris tas pastabas išgirdo. Tas antrasis svečias taip pat buvo FBI įgaliotinis, kada nors įvykstančio teismo liudininkas.

1941 m. Kalėdų išvakarėse į aptemdytą San Francisco uostą lėtai įplaukė laivų vilkstinė. Jos keleivių sąstatą didžiąja dalimi sudarė civiliai amerikiečiai, evakuoti iš degančio Pearl Harbouro ir kitų Havajų vietų.

Buvo tuose laivuose ir eilė amerikiečių, kuriuos karas taip pat netikėtai užklupo Pearl Harboure. Jų tarpe sovietinis diplomatas Vasilijus Zubilinas, vykęs Washingtonan trečiojo pasiuntinybės sekretoriaus pareigoms. Vėliau, metams bėgant, Zubilino pavardė ne kartą buvo linkniuota įvairiose sovietinių šnipų bylose: Judith Coplon, Rosenbergų, Allen Dexter White, Alger Hiss, 1951 m. priešamerikinės veiklos tyrinėjimų komitetas nustatė, kad Washingtone jis buvo "NKVD žinių tarnybos ir tuo pačiu visų sovietinių šnipų Amerikoje viršininkas".

Tuo pačiu laivui atplaukė ir viena šeima, kuria laikraščių reporteriai tada nesidomėjo: Jack Soble ir jo žmona Myra. Tuo metu dar niekas nenujautė, kad Zubilinas ir Soble, kelionės metu vaizdą nepažįstamus, iš tikrųjų Amerikon vyko tam pačiam uždaviniui, to paties sovietinės slapotos tarnybos viršininko Berijos asmeniškai parinkti ir paruošti. Apie tai visuomenė sužinojo tik 1957 m., po Soble arešto.

Soble buvo kilęs iš pasiturinčios šeimos. Jo tėvas - Sobolevičius Vilkaviškyje turėjo alaus bravorėlį ir šepelių bei malkų prekybą. Jacob Soble po studijų Leipzige ir Sorbonoje ruošėsi perimti tėvo prekybą. 1940 m., Lietuvą okupavus bolševikams, Soble staiga susiruošė vykti Amerikon... per Maskvą. Iš

šias televizijos firmas sukišęs milžiniškas pinigų sumas, kurias rusai jam vis žadėję grąžinti, bet pažadų neišpildė.

Soble prekyba taip pat nesisekė ir, kaip po arešto patirta, finansinė būklė buvo labai sunki: jis buvo pardavęs savo seną automobilį, su dideliais nuostoliais atsipirkęs gyvybės draudimą, Myra buvo pradėjusi verstis siuvimu, kad tik suvedus galų su galu. Kai po arešto prokuratūra pareikalavo negirdėtai didelio užsto - po 100,000 dolerių už kiekvieną - Myra tik mostelėjo rankomis:

- Iš kur? Tokios sumos mes savo amžiuje nesame matę.

Nors Jack su Myra pradžioje labai gynėsi, tačiau neišgali ištvėrė. Prieš keletą metų kongresas buvo priėmęs vadinamąjį "Rosenbergo įstatymą", pagal kurį ir taikos metu šnipai gali būti baudžiami mirties bausme.

Tardymo metu naudojama tokia taisyklė: pradedama nuo sunkiausio kaltininko. Jei bus įrodytas "valstybės saugumui pavojingų informacijų perdavimas svetimai valstybei" - kaltinamasis gali atsidurti elektros kėdėje. Baudžiamas yra ir tokių informacijų rinkimas, tačiau tik kalėjimu, jei "perdavimas" neįrodomas. Jeigu gi prokuratūra gali įrodyti "perdavimą", kas faktiškai įmanoma veik kiekvienu atveju, kaltinamajam belieka pasirinkti: arba prisipažinti ir daryti visa, kas reikalaujama t. y. "bendradarbiauti" ir išsisukti su palyginti lengva kalėjimo bausme, arba gintis - tada bus iškviesti liudininkai ir istorija baigsis elektros kėdėje.

Ir šį kartą tardytojai panaudojo tą metodą. Pirmiausiai buvo paspausta silpnoji vieta. Tuo pačiu metu su Soble pora buvo areštuotas jų jaunystės draugas iš to paties Vilkaviškio, Jacob Albam. Jis šnipinėjo istorijoje faktiškai tevedino gana menką vaidmenį.

Kai jie buvo areštuoti, spaudoje pasirodė daugiau ar mažiau in-

(Nukelta į 6 psl.)

Konkursinė nuotrauka Nr.5

Arvydas Barauskas, clevelandietis, pradeda įdomautis skaitymu iš rimtų žurnalų.....

Didelis plokštelių vaidmuo...

(Atkelta iš 4 psl.)

Europos spaudoje, Plokštelių gamintojams dar neateina galvon savo produktus pirmiausia išsiuntinėti laikraščiu bei žurnalų redakcijoms ir ne tik laukti, bet ieškoti jų kritikų ir recenzentų. Ateinu su šiuo reikalu, nei lauktas, nei ieškotas. Pats stokodamas gerų aparatų plokštelėms klausyti, ne kartą nuvykstu pas laimingesnius draugus, Waitekus, B. Budginą ar Los Angeles lietuvių radijo valandėlės vedėją B. Gediminą, kurių butuose yra visos moderniausios priemonės. O pas Gediminą - tai jau ištisa visų lietuviškų plokštelių "biblioteka", įskaitant ir tąsias vėliausias, pagamintas sovietinėje Lietuvoje.

Reikia pripažinti, kad sovietinės Lietuvos propagandistai šiandien jau rodo rimto rūpesčio plokštelėms. Prigaminata jų apščiail. Girdime naujus operų solistus, liaudies ansamblių dainas, šiek tiek instrumentinės muzikos. Tai būtų atskira tema. Bet šį kartą gal užteks pažymėti, kad sovietų gausios valstybinės priemonės bemaž nepralenkia mūsų, užsienio lietuvių, labai kuklių privatinų išteklių.

Sovietinės gamybos plokštelės dar labai gramzdiškos, techniškai dar gana blogai atliktos, nešvariai skambančios, gergždžiančios... Šiuo atžvilgiu per Chruščiovo septynmetį dar tektų daug pasitempti, kol būtų pasivysta Amerika ir vakarų Europa. Žinoma, prileidžiant, kad per tą laiką Amerikos ir Europos plokštelių gamyba kažkodėl turėtų užmigtį, sustoti vietoje, nebetobulėti....

Pavyzdžiui, kompozitoriaus -

dirigento Broniaus Jonušo neseniai Vakarų Vokietijoje įgrotą plokštelę "Gaudžia trimis" tiek muzikiniu požiūriu, tiek ypač savo techniniu atlikimu toli viršija bet kurį sovietinės Lietuvos šios rūšies gaminių. Tai dvylika narsingos nuotaikos lietuviškų maršų, sukomponuotų mūsų liaudies ir populiariųjų dainų motyvais. Užgesus laisvosios Lietuvos kariuomenei, būtų pamažu išgęsę ir šie Jonušo maršai. Bet kompozitoriaus rūpesčiu, visuomenei kiek paremiant, šie maršai dabar buvo įamžinti. Visi jie gražūs, pakili, kupini valingumo ir sveikatos. Tai neabejotina mūsų lietuviškos muzikos šios rūšies klasika.

Teko perklausti dar keletą kitų ilgojo grojimo naujesnių ir vėliausių plokštelių. Sakysime, Veravox gamintą lietuviškos simfoninės muzikos plokštelę - V. Bacevičius Simfoniją Nr.1 ir J. Gruodžio "Lietuvoje" (dirigentas J. Kačinskas); Alice Stephens choro 17 dainų bei giesmių "Iš rūtų šalies"; buv. Kauno operos solistės Alodijos Dičiūtės - Trečiokienės 20 operų arijų (išleido J. Karvelis Chicagoje)...

Nepamirštinos ir lietuviškos pramoginės muzikos plokštelės, kurių pareikalavimas ir stačiai būtinumas šių dienų gyvenime yra gal net didesnis, negu anų "rimtųjų". J. Bačiūnas viename straipsnyje teisingai gyrė A. Vagnaitį už tai, kad jis, trūkstant lietuviškos pramoginės muzikos, noriai imdavo savo laiko populiariausias amerikiečių daineles ir pritaikindavo joms lietuviškus tekstus. Žmonės jas vistic mėgsta, šoka ir dainuoja, tad -

CHICAGO

• Antano Smetonos, talentingo jauno pianisto fortepiono rečitalis, įvyks lapkričio 29 d. Chicagoje, Jaunimo Centro salėje.

Koncertą ruošia Lietuvių Studentų Sąjungos Chicago skyrius. A. Smetona pianino dabar mokosi New Yorke ir labai rimtai šiam koncertui ruošiasi.

• Iš Chicago pranešama, kad jubiliejiniam "Pirmyn" choro koncerte buvo labai mažai publikos. Iškviesta dainuoti Paulina Stoškus chigagiškiais labai nusivylusi.

Korp. Neo-Lithuania metinė šventė Chicagoje šiemet bus švenčiama lapkričio mėn. 7-tą d.

Iš ryto 9-tą val. įvyks pamaldos naujoje Jėzuitų koplyčioje už žuvusius ir mirusius korporacijos narius. Po pamaldų bus vykstama į kapines aplankyti Chicagoje mirusius kolegas.

Vakare 7-tą val. įvyks iškilmingas posėdis, kuriame juniorai bus keliami į senjorus ir po posėdžio - banketas.

Iškilmingas posėdis ir banketas vyks Midwest Hotel Grand Ballroom salėje (3-čiame aukšte) 6 N. Hamlin Ave. Įėjimas į posėdį ir banketą (įskaitant vakarienę ir kavą) - 5 dol., studentams - 2 dol. Veiks savas gėrimų bufetas.

Chicago lietuviškoji visuomenė ir studentai maloniai kviečiami šioje korp. Neo-Lithuania šventėje dalyvauti. Staliukai užsakomi pas kol. A. Siliūną, 6839 S. Rockwell St., telef. PROspect 8-0149.

geriau tegu dainuoja savo kalba, lietuviškai.

Šiuo atžvilgiu būtų paminėtina P. Jasiukonio "Litu Garso" firmos plokštelė (spaudė RCA Victor), kur Romo Butrimo šokių orkestras įgrojo Džukų "polką", Lietuvišką valšą ir du vis dar labai populiarius ir gražius europiečių "šlagerius": vokiečių jūrininkų dainą - tango "Jau šiandien" ir prancūzų Kozma. - Prérvert "Aukštinis lapas". Tekstus įdainavo Rimas Čenkus. Deja, mūsų naujasis dainininkas "šabaniauskas" dar labai, labai žalias - ir savo daugiau negu kukliu balseliu, ir interpretacija, ir dikcija, ir temperamentu...

Man beveik, beklausant, skaudėjo širdį dėl Aukštinio Lapų. Originalė jie vadinami baisiai - mirusiais lapais, les feuilles mortes. Prancūziškos dainelės tekstas silpnas, verčiant reikėtų sustiprinti, perkurti, bet už tai melodija labai nuotaikinga. Per kelis metus Paryžiuje šis "egzistencialistų himnas" buvo populiariausio viršūnėje ir išplito per visą pasaulį, taip pat ir Amerikoje. Tai dainelė, kuri nepraeina su vienu sezonu, bet ilgai išlieka, kaip tos rūšies "klasika". Įdainavimui čia reikėjo

Žvalgybu kova

(Atkelta iš 5 psl.)

spiruoti pranešimai, kad kaltinamiesiems bus pritaikytas "Rosenbergų įstatymas". Tardymo metu visi suimtieji labai uoliai skaitė laikraščius. Vistems trims nebebuvo paslaptis, kas jų laukia.

Ir jau vos dviem dienom praėjus, New Yorko "Daily News" galėjo pranešti: "Vienas šnipas prisipažino! Albamo byla bus atskirta!"

Šiuo atveju nėra svarbus Albamo kaltumo laipsnis, nesvarbu, ar jis tikrai tuoj pat prisipažino ar ne, bet bylos perskyrimu buvo pasiektas psichologinis efektas: Albam, kaip Soble jaunystės draugas ir nuolatinis svečias jų namuose, beabejo puikiai viską žinojo, o tai jau reiškė, kad Soble poros būklė beviltiška. Soble tą suprato.

Neilgai reikėjo laukti, kol Jack ir Myra pareiškė, kad jie esą pasiryžę prisipažinti ir sprendimą be teismo priimti. Prokuratūra užtai jų neapkalmino sunkiausiais "Rosenbergų įstatymo" punktais, nereikalavo jiems mirties bausmės.

Įdomiausia, kad teisme kaltinamieji, Grand Jury akivaizdoje klausiami, ar nėra jiems pažadėta lengvatų už prisipažinimą, kategoriškai atsakė "ne". Na, tiesiogiai pažadų gal ir nebūta, bet tam tikros rūšies "Gentlemen agreement" tarp prokuratūros, gynybės ir kaltinamųjų tokiomis atvejais visada būna. Bausmės skelbimas ir šioje byloje buvo gana ilgai atidėliojamas, kaip paprastai esti špionažo afėrose, kai kaltinamasis vis dar gali būti naudingas kitose bylose. Tais atvejais ir bausmės dydis priklauso nuo "bendradarbiavimo" apimtys bei vertinimo. Albam ir Soble poros byla baigėsi gana švelniomis bausmėmis: po penkis ir pusę metų kalėjimo.

(B.D.)

Dirvą pasiūlyk savo kaimynui susipažinti

VILNIUS...

(Atkelta iš 4 psl.)

sovietiniams daliniams vis dar buvo būtinai reikalingos. vis jie dar neturėjo kur iš jų pasidėti. Ir Vilniaus gatvėse, todėl, sunkvežimiai bei automobiliai su raudonarmiečiais buvo neišvengiamai matomi kasdien.

Prezidentas pareiškė, kad i sostinė, kurioje yra svetimos kariuomenės, jam vykti nedera. Šio principo jis išėjo, kad, nors ir būdamas taip giliai suaugęs su Vilnium, būdamas, be abejo, jo labiau negu daugumas kitų išsiilgęs, liko Vilniaus neaplinkęs per tuos beveik aštuonis mėnesius, kai Vilnius jau buvo dar su laisva Lietuva.

Kitoms įstaigoms, net ir ministerijoms, keltis į Vilnių tas prezidento nusistatymas kliūčių nesudarė. Bet atsirado daugybė kitų kliūčių - techniškų, ūkiškų, praktiškų - dėl kurių net ir normaliose, ne aplinkui jau siaučiančio karo sąlygose Vilniaus pavirtimas faktine Lietuvos sostine būtų vykęs gana lėtai.

Universitetas drąsiausiai ir narsiausiai mynė užžėlusį taką į Vilnių. Po nekantraus plačių visuomenės sluoksnių nerimo be Vilniaus, rodos, buvo galima tikėtis dar karštesnio neri-

mo ir skubos įsilieti į Vilnių. Bet daugelis reikinių ir laikysenų to nerimo rodė ne tik mažiau kaip tikėtasi, bet vietomis netgi mažiau, negu būtinai reikėjo. ... Ir pasigirdo priekaištų savo tarpe: tai šitaip mes (arba "jūs") Vilniaus ilgėjomės-tės ir siekėme-te?

Kas žino, kas būtų išau-gę iš tų naujų nerimavimų dėl Vilniaus, jei kita katas-trofa nebūtų užgriuvusi ir nebūtų nutraukusi to entuziazmo ir pasimetimų miš-nio...

(Bus daugiau)

• Pabėgėlių stovyklos Vokietijoje bus likviduotos iki 1963 metų. Šis terminas liečia vokiečius pabėgėlius. Stovyklos užsieniečiams pabėgėliams bus likviduotos jau 1960 metais.

GREETINGS and
BEST WISHES

**LUCY'S BAKERY
and
STRUDEL SHOP**

12516 BUCKEYE RD.
SK 2-0828

Geriausie sveikinimai ir linkėjimai visiems
mūsų draugams ir rėmėjams

**LOUISVILLE TITLE
INSURANCE CO.**

The Louisville Title Bldg., 118 St. Clair Ave.,
N. E. Phone: MA 1-2075

Listen to Rudolph Ringwall and his "Memorable
Music" WJW Radio, Monday thru Friday,
7:05-7:30 P. M.

GREETINGS and BEST WISHES

**RABB JOSKA'S
GYPSY CELLAR**

11123 BUCKEY RD.

WE SPECIALIZE IN CHICKEN, PAPRIKASH
AND HUNGARIAN STEAK BROUGHT TO YOU
ON A WOODEN PLATTER.

Call GA 1-9220

J. P. MULL-MULIOLIS

Nekilnojamo turto pirkimo, pardavimo, įkainavimo ir apdraudos įstaiga.

6606 Superior Ave. UT 1-2345

13229 Superior Ave. UL 1-6666

ALGIMANTAS DALIDĖ,

lietuvis bendradarbis ir East Clevelando skyriaus vedėjas.

I. J. SAMAS JEWELER

Šveicariški ir geriausie Amerikos laikrodžiai.
Laikrodžių taisymas. Brangenybės. Didelis
įvairių dovanų pasirinkimas

7007 SUPERIOR AVE Greta Ezella Theatre
Tel. EX 1-3969 Bute: WA 1-2354

JAKUBS & SON

FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo.

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185 St.
KE 1-7770

Kun. Ansas Trakis šią vasarą lankė eilę lietuvių protestantų kolonijų. Nuotraukoje lietuviai protestantai Bostone iš kairės sėdi: teologijos studentas Algimantas Žilinskas, dr. Adėlė Trakienė, M. Paškauskaitė, kun. A. Trakis, doktorantas teol. Algirda Jurenas. Antroje eilėje: Karolis, Žilinskas, Irena Manomaitienė, Ona Šliažienė ir kt.

E. Manomaičio nuotrauka

Atėjo laikas eiti į pensiją

Ateina laikas pasakyti sau pačiam, kad jau gana geras biznis ir vedamas be sunkumų, bet kai žmogui priartėja tam tikras amžius, reikia atsiseikinti nors ir su geriausiais dalykais.

**PARDUODU TABOR
FARM VASARVIETĘ**

Tabor Farm, Sodus, Mich., vasarvietė yra 100 mylių nuo Chicago, Ill., ir 10 mylių nuo Benton Harbor, Mich.

Pagrindiniam įmokėjimui reikia įnešti \$125,000.00. Likusiai sumai labai lengvos išmokėjimo sąlygos.

Susidomėjusiems prisiųsiu reikalingas informacijas ir literatūrą.

JUOZAS BACHUNAS, Sav.
SODUS, MICHIGAN

(87)

CLEVELANDE IR APYLINKĖSE

• Vyresniosios kartos veikėjas Jonas Botyrius, daug metų buvęs ir Superior Saving bankelio direktorius, sulaukęs 84 m. amžiaus, mirė spalio 15 d. Garretsville, Ohio.

• P. Ališauskas, Korp! Neo Lithuania pirmininkas, iš New Yorko buvo atvykęs dalyvauti clevelandiškų šventėje, apžiūrėjo Dirvą ir pasitarė su redaktorais.

• Dail. P. Puzinas, lydimas St. Grabliausko, atvykęs į Clevelandą užsakyti portretų reikalais, aplankė Dirvą ir susipažino su spaustuvių įrengimais.

• D. Māurukaitė ir V. Sutkutė, atvykusios iš New Yorko į Clevelandą dalyvauti Korp! Neo Lithuania šventėje, lydimos K. Gasparaičio, lankėsi Dirvoje.

• Pereitą savaitgalį Clevelande lankėsi Lietuvių Studentų Sąjungos Centro Valdybos pirmininkas Rimas Vėžys ir LITUANUS žurnalo vyriausiasis redaktorius dr. Vytautas Vygantas. Jie turėjo bendrą posėdį su Lituanus žurnalui Remti Komitetu, kur buvo aptarti LITUANUS leidimo ir lešų telkimo klausimai.

• Raimondas Korsakas, po ilgesnio negalavimo ir operacijos Polyclinic Hospital, mirė lapkričio 1 d., 8:30 val. vak. Į JAV buvo atvykęs prieš 10 metų. Clevelande gyveno 1227 E. 72 Pl. Liko žmona Ona, dukterė Onutė ir sūnus Albertas. Laidojamas lapkričio 5 d., ketvirtadienį iš šv. Jurgio parapijos bažnyčios į Kalvarijos kapines. Pasarvotas buvo Jakubauskų laidojimo namuose.

Išnuomojami du butai po 6 kamb., su garažu. Po \$50 kiekvienas, 1361 Giddings Rd. Šaukti Dorothy Kaufman — VI 3-7025. (86)

Labai geras namas 6 k. bangalas. Įrengiamas kamb. antram aukšte. Įrengtas rūšys. Moderni virtuvė ir vonia. Naujosios lietuvių parapijos rajone. Šaukti IV 1-6284. (85)

MURINIS NAMAS

Parduodamas gražus, patogiai įrengtas mūrinis namas University Heights rajone. Trims mašinoms mūrinis, šildomas garažas. 3 miegami antram aukšte ir pilnai įrengtas trečias aukštas, 3 vonios, dvigubi langai, kilimai, sutvarkytas sklypas ir kt.

Šaukti kasdien po 6 v. vakaro, o šeštadienį ir sekmadienį po 12 val. p. p. tel. GL 1-0809. (85)

• Lituanistinės mokyklos tėvų komitetas praneša, kad mokėstį už mokslą galima sumokėti kiekvieną sekmadienį šv. Jurgio parapijos salėje tuoj po lietuviškos sumos komiteto išdininkui F. Zylei.

Šeimos, kurios leidžia į mokyklą 1 vaiką — moka 15 dol. į metus, o šeimos, kurios leidžia į mokyklą daugiau negu vieną moka 20 dol.

Lituanistinei mokyklai auکوjo: Dr. Vl. Ramanauskas 30 dol., L. Bendruomenės I-ji apylinkė 10 dol., kurių "Ramovė" 5 dol.

• Lietuvių klubo 40 m. sukaktis buvo švenčiama spalio 31 d. lietuvių salėje. Į pokylį atsilankė 150 klubo narių, Lietuvių salės akcininkų ir šiaip svečių. Nora Braziulienė ir Julius Kazėnas išpildė meninę programą. Akompanavo Korsakienė. Z. Peckus papasakojo įdomių įvykių. Vakara atidarė J. Gražulis. Programą vedė Z. Dučmanas.

• L. A. S. Clevelando skyriaus narių susirinkimas įvyks lapkričio 8 d., 4 val. p. pietų Juozaičio namuose — 1012 E. 78 g. Visi nariai prašomi būtinai dalyvauti.

• Šį ketvirtadienį, lapkričio 5 d., 8:30 val. vyksiančiose imtynėse dalyvauja šeši dalyviai: Mike ir Doc Gallagher, Bobo Brazil, Ilio DiPaola ir kt.

LB Clevelando pirmosios apylinkės žinios

Apylinkės susirinkimas šaukiamas lapkričio 22 d., 11:30 val. lietuvių salėje. Bus aptariamai įvairūs apylinkės reikalai. A. Augustinavičienė skaitys paskaitą "Mūsų lietuviškumas ir sveikima aplinka. Kviečiame gausiai dalyvauti."

Gruodžio 6 d., 11:30 val. lietuvių salėje rengiamos dailiojo skaitymo, deklamavimo ir laisvojo kalbėjimo varžybos. Gali dalyvauti visas mokyklinio amžiaus jaunimas.

Apylinkės valdyba nori įsteigti vaikų darželį, jei atsirastų tėvų, tuo reikalu suinteresuotų. Žadantieji vaikus leisti į darželį, tuoj praneša apylinkės valdybai.

Jaunimo vakaras rengiamas 1960 m. sausio paskutinį šeštadienį. Visos jaunimo organizacijos prašomos į tai atkreipti dėmesį.

Jaunimo organizacijos, įsipareigojusios ateiti į talką apylinkės valdybai, savo darbą gražiai varo pirmyn. Ateitininkai, skautai, neolithuanai, kurie iki šio laiko ėjo "knygnešių" pareigas, duotus pažadus ištesėjo. Ne galutiniais daviniais neolithuanai pardavė įvairiaus turinio knygų už \$420. Platintojai skundžiasi, kad jaučiamas trūkumas reikalingų knygų. Didžioji visuomenės dalis lietuviška kny-

ga domisi. Tolimesnis knygų platinimas tenka skautams (Neringos tuntui).

• Vytauto Didžiojo skautų draugovė lapkričio 14 d. 7:10 val. vak. mini 10 metų sukaktį. Minėjimas įvyks Čiurlionio ansamblio namuose. Visi kviečiami dalyvauti.

• L. V. S. Ramovės skyriaus išdininkas E. Karnėnas sekmadieniais po lietuviškų pamaldų šv. Jurgio parap. salėje, priiminės nario mokestį.

Ramovėnai, kurie dar nėra atsiskaitę su dail. Rūkštelės paveikslų laimėjimų knygutėmis, prašomi ta praga atsiskaityti.

Povilas Ališauskas, Korp. Neo Lithuania centro valdybos pirmininkas, iš New Yorko atvykęs į Clevelandą dalyvauti neolithuanų šventėje, apsilonkęs Dirvos redakcijoje, į svečių knygą įrašė: "Malonu džiaugtis didele Dirvos pažanga. Geriausi linkėjimai ir toliau dirbti lietuviškame- tautiška darbo bare."

Dirvos nuotrauka

Dail. P. Puzinas, atvykęs iš New Yorko, lydimas St. Grabliausko, lankėsi Dirvoje.

Dirvos nuotrauka

• L. V. S. Ramovės skyrius lapkričio 21 d. rengia kariuomenės šventės minėjimą lietuvių svetainėje. Pradžia 7:30 v. vak.

Lapkričio 22 d., 10 v. šv. Jurgio parap. bažnyčioje iškilmingos pamaldos už žuvusius dėl Lietuvos laisvės prisiminti ir jiems paminklinę lentą pašventinti.

Stebuklingi vaistai

Lapkričio 7 d., 7 val. vak. (šeštadienį), lietuvių salėje, 6835 Superior Ave., Clevelande, Amerikos Lietuvių Tarybos Clevelando sk. valdyba rengia vakarą. Detroito Dramos Mėgėjų Sambū-

ris vaidins žymaus dramaturgo, 1893 metais laimėjęs Schillerio premiją, Liudviko Fuldos 3-jų veiksmų komediją "Stebuklingi vaistai".

Veikalo pagrindinė mintis — Ką padaro pinigais žmogaus...

Kadangi vietos numeruotos, patariama bilietus įsigyti iš anksto, nes vaidinimas prasidės punktualiai. Bilietus galima gauti Dirvoje, Spaudos kioske, pas valdybos narius ir prie įėjimo.

Po vaidinimo šokiai. Valisas ir polka bus premijuoti. Veiks bufetas, bus pagaminta skanių valgių.

the **MAY** company ON THE HEIGHTS

2-asis
Gimtadienio
Išpardavimas

PRASIDEDA ŠIANDIEN...
Visos krautuvės šventė...

TAIP MES SAKOME MILIJONĄ AČIŲ
UŽ JŪSŲ NUOŠIRDŽIĄ PARAMĄ

Šimtai vertybių kiekviename skyriuje... Įskaitant
mūsų EKONOMIŠKĄ RŪSIO KRAUTUVĘ...

Atsimink!
EAGLE ŽENKLAI
PADIDINA
SUTAUPAS

Švenčiant 2-ąjį May's On the Heights gimtadienį turės daugybę įvairiausių prekių kiekvienam skyriuje, įskaitant ir ekonomišką rūsio krautuvę. Pasirinkit iš šimtų vertybių, ko reikia Jums, Jūsų šeimai, Jūsų namams ir švenčių dovanoms. Ateikit anksti, ateikit dažnai ir pasinaudokit dideliu pasirinkimu ir didelėmis sutaupomis.

MAY'S ON THE HEIGHTS ATIDARYTA KETVIRTADIENĮ IR PENKTADIENĮ

9:30 A. M. iki 9:30 P. M. ... ŠEŠTADIENĮ ... 9:30 A. M. iki 6 P. M.

EAST CLEVELAND-EUCLID & SUPERIOR AVE.
SAVINGS EARN OPEN EVERY SATURDAY UNTIL NOON
4% **SUPERIOR SAVINGS**
ACCOUNTS INSURED TO \$10,000 HOME AND REMODELING LOANS
CORNER 68TH-SUPERIOR AVENUE

GERESNIŲ Namų Statytojai
pasirenka **MONCRIEF**
ŠILDYMĄ ir ORO VENTILIACIJĄ
THE HENRY FURNACE CO. MEDINA, O.

DIRVA THE FIELD

KAS IR KUR?

• **Dr. Juozas Bartkus**, Vilties Draugijos pirmininkas, spalio 28 d. Chicagoje buvo sušaukęs pasitarimą aktualiems Vilties Dr-jos reikams aptarti.

• **Dr. Br. Nemickas**, Lietuvos Laisvės Komiteto narys, sekmadienį, lapkričio 8 d. 4 val. popiet darys pranešimą Baltų Laisvės namuose, 131 E. 70 St. apie Mokslo dabartinę Lietuvą ir rusifikacijos įtaką. Po pranešimo bus kava. Rengia Liet. Tautinis Akademis Sambūris New York.

• Iš New Yorko į Philadelphia V. Abraitis, St. Gudas, A. Senikas ir P. Ulėnas organizuoja apie 20 žmonių išvyką švęsti ALT S-gos skyriaus 10-čio minėjimą, kuris įvyks lapkričio 8 d.

• Lietuvoje leidžiama komunistinė spauda džiūgauti, kad iš Vokietijos grįžęs Leonas Spėčius, tarnavęs darbo ir sargybų daliniuose.

TAUTINIAI NAMAI BUS

Taip nutarė Los Angeles Tautinių Namų

Fondo dalininkų susirinkimas

1959 m. spalio 25 d. lenkų namuose (tai jau parodo, kaip Los Angeles lietuviams reikalingi nuosavi namai) įvyko pirmasis visuotinis L. A. Tautinių Namų Fondo dalininkų susirinkimas. Atsižvelgiant, kad susirinkimas buvo šaukiamas ne visai patogiu laiku, sekmadienio vakare, atvyko per 30 dalininkų, įmokėjusių pilną įnašą arba jo dalį. Stigo tik kaikiurių dalininkų, gyvenančių tolimiausiose miesto dalyse.

Susirinkimui vadovauti buvo išrinktas Bronius Duda, sekretoriauti - Algirdas Gustaitis. Neįgalėjusį dėl staigios ligos dalyvauti Fondo pirmininką Bronių Gediminą pavadavo vicepirmininkas Alfonsas Latvėnas, kuris dalyviams perskaitė pirmininko raštišką pranešimą apie Fondo organizacinį ir finansinį stovį ir kaip nuo savęs papildė.

Los Angeles lietuvių Tautinių Namų Fondas, įsteigtas veik prieš ketvirtą metų vietinio ALTS skyriaus iniciatyva ir pastangomis, padėjo pagrindus išaugti platesniam nesroviniam vienetai, su-
telti įvairių įsitikinimų asmenis

kurie buvo suinteresuoti įsigyti L. A. lietuviams tautinius namus. Šiuo metu, po ilgesnio pasidarymo Fondas grynais pinigais banke turi padėjus per 5000 dolerių. Dalininkams baigus mokėti savo įnašus, ši suma per viršys 7000 dolerių. Los Angeles ALTS skyrius, baigęs suvesti vakaro pelno ir dovanų skirstymo pajamas, tuoju įneš dar per 1000 dolerių. Šalia to 8000 dol., yra raštiški pasižadėjimai tokiais pat sumai įnešti iš kelių pavienių asmenų, kai nuosavybė bus perkama, ir tai padvigubins Fondo lėšas (ligi 16,000 dolerių). Tuo atveju, dar yra vieno asmens sutikimas duoti stambesnę pasikolą.

Žodžiu, Fondas turi pradžiai pusėtinai gerą sumą jau tuoju pat pradėti žygius surasti tinkamam objektui ir jį įsigyti. Iš susirinkusių buvo teirautasi, kiek realiai pinigų yra sutelkusi L. A. Liet. Bendruomenės apylinkė, kuri šiais metais buvo nutarusi irgi eiti prie namų įsigijimo, tam tikslui pradėjo vauj ir propagandą per spaudą. Neoficialiai buvo pranešta, kad Bendruomenės išdė tuo tarpu turis tik pasižadėjimų - "vekselių", bet jokios apčiuopiamos sumos nėra sudaręs.

Tautinių Namų Fondadalinkų susirinkimui buvo pastatytas išspręsti labai svarbus klausimas: ką ir kaip Fondas turi daryti su savo turimais ištekliais, tęsti toliau užsimotą darbą, - ar nutarti likviduoti, kaip savarankišką įstaigą, ir susijungti su Bendruomenės tam pačiam tikslui neseniai išrinktu komitetu?

Šis klausimas buvo ilgai ir nuodugniai išdiskutuotas. Pasisakė visa eilė dalininkų: P. Žilinskas, S. Waitekenė, J. Masonas, K. Liaudanskas, A. Latvėnas, A. Aleksandrūnas, B. Raila, Mor-dus, P. Gustas, Dr. P. Pamataitis, P. Skirmantas, O. Račkienė, Pulkaunienė ir daugelis kitų. Iš kalbėjusių tik vienas nestipriai daugiau tik "iš principo" pasisakė už galimybę jungtis su dar nesamu Bendruomenės "fondu" o visi kiti daugiau ar mažiau griežtai atstovavo nuomonei, kad būtų netikslu, nerealu ir nenaudinga keisti pasiimtą kryptį, blaškytis ar juo labiau Fondą prijungti prie Bendruome-

Clevelande įvykusios neolithuanų šventės prezidiumo dalis. Prie stalo iš kairės: Dalė Benokrattytė, Povilas Ališauskas, centro valdybos pirmininkas, Cezaris Modestavičius, Birutė Navikaitė, Algis Matulionis. Prie vėliavos stovi: Genė Jasukynaitė, Jurgis Stravinskas ir Nijolė Balsytė.

K. Gaidžiūno nuotrauka

nės sezoninio pasikarščiavimo. Keli dalininkai pareiškė tokiu atveju atsiimti savo įnašus.

Ankstyesnis Fondo laik. valdybos susitarimas su Bendruomenės organais eiti prie bendrų ir tik vienų namų įsigijimo tuo atveju, jei dalininkai tam pritars, buvo pateisintas, kaip geros valios įrodymas, bet buvo rasta, kad Bendruomenė savo sąlygų nebuvo pajėgi išpildyti (lėšų ji realiai nesurinko ir tt.), ir todėl ta kryptimi klausimas toliau nesvarstytinas.

Išryškėjus veik visai vienin-gam Fondo dalininkų nusistatymui, buvo paruošta ir priimta rezoliucija: -

Los Angeles Lietuvių Tautinių Fondo dalininkų susirinkimas nutaria: 1. Toliau tęsti prieš ket-verius metus pradėtą Los Angeles lietuvių tautinių namų įsigijimo reikalą, pagal Fondo valdybos priimtą laikinąjį statutą; 2. Kviesti visus Los Angeles lietuvių ir organizacijas šį įpusė-

tą pasiryžimą remti, prisidedant savo pinigais įnašais, darbu ir visa lietuviška širdies dvasine parama.

Rezoliucija priimta vienbalsiai (trims susilaikius ir trims norėjus tos pačios minties, bet kiek skirtingo redakcinio teksto). Be to, nutarta paspartinti naujų dalininkų verbavimo, lėšų verbavimo, lėšų telkimo ir namų įsigijimo reikalą. Ta proga buvo išrinkti ateinantiems metams Fondo vadovaujanti organai. Į valdybą išrinkti: V. Aleksandrūnas, B. Duda, B. Gediminas, Dr. J. Jurkūnas, A. Latvėnas, A. Valavičius ir P. Žilinskas, kandidatai: K. Liaudanskas, Dr. P. Pamataitis, V. Šeštukas ir V. Tamulaitis. Į revizijos komisiją: Rūta Sakienė, P.K. Skirmantas ir Sofija Waitekenė, kandidatai: Pr. Gustas ir J. Raibys.

Dalininkų susirinkime buvo pareikšta visa eilė labai įdomių minčių. Prie jų gal dar teks grįžti kitomis progomis.

L. A. Augūras

DETROIT

• Tautinės Sąjungos Detroito skyrius dešimtmetį mini lapkričio 14 d. Fort Wayne viešbučio Ballroom salėje. Minėjimo pradžia 7 val. O pobūvio pradžia 8:30 val. Pobūvio muzikinę programą atliks dainininkė Nerija Linkevičiūtė, pianistė Lucilė Mingelaitė ir baletų šokėja Danutė Miškinytė. Pakvietimai gaunami šaukiant J. Gaižutį — TO 9-4487.

L. K. Kūrėjų - Savanorių S-gos Detroito skyrius savo narių visuotiniame susirinkime išsirinko naują valdybą:

Šimkų Joną — pirmininku, Mitkų Jurgį — sekretoriumi, Tatariūną Bronių — kasininku.

Švento Antano parapijos klebonui a. a. kun. Boreišiui mirus, Detroito birutietės, ramovėnai ir kūrėjai-savanoriai vietoj vainiko ant velionies kapo, paaukojo vietinei lituanistinei mokyklai \$18.00.

Lietuvos kariuomenės šv. minėjimas bus lapkričio 22 d. 11 val. šv. Antano bažnyčioje iškilmingos pamaldos. 12 val. buv. lietuvių svetain. mirusių pagerbimas ir paškaita. 2 val. p. p. iškilmingi pietūs.

Dirvą pasiūlyk savo kaimynui susipažinti ir paragink užsiprenumeruoti

Los Angeles įvykusiame tautinių rūbų vakare pirmąsias tris premijas laimėjusioms paskirtos gražios dovanos. Premijas laimėjo: Mitkutė - trečią, V. Irlikienė - pirmą ir N. Basiulienė - antrą.

P. Gasparonio nuotrauka

Tautinių rūbų vakaras

D.L.K. Birutės Dr-jos Tautinių Rūbų vakaras praėjo dideliu pasisekimu.

Los Angeles lietuviai, žinodami birutietėjų kilnų veikimo tikslą - šelpiti lietuvių Sibire, visuomet gausiai apsilanko. Šį kartą ypatingai buvo malonu stebėti tokių gražių būrį svečių, tokioj pakilioj nuotaikoj. Daug gražių lietuvių pasipuošusių tautiniais rūbais, pripildė sceną.

Birutietės, norėdamos pareikšti savo dėkingumą atsilankiusiems svečiams, pakvietė visus esančius balsvumu išrinkti tris gražiausius tautinius rūbus.

Pirmoji dovana - Andrašūno paveikslas, teko p. V. Irlikienei, antroji - namų darbo rankšluostis iš Lietuvos - N. Basiulienėi, trečioji - odinė pinigė - p. Mitkutei.

Savo kūrybos padeklamavo poetė E. Tumienė, į pianinu akompanavo p. J. Bertulis. Dar deklamavo Mitkutė, Gylis. Šokių metu puikią staigmeną patiekė A. Mironas, lietuviškai padainavęs šliagerius.

P. Reivydas linksmino svečius, susėdusius prie gausiai apkrautų stalų, lietuviškų plokštelių muzika.

Birutietės dėkoja visiems programos dalyviams ir visiems atsilankiusiems. Tik per jūsų dosnią širdį įmanomas šalpos darbas, remiantis Sibiro kankinius. V. Irli

Mielus

MEČISLOVĄ ir VYTAUTĄ AUKŠTUOLIUS

ir jų šeimas, mylimam tėvui

ANDRIUI AUKŠTUOLIUI mirus,

giliai užjaučia

L. T. M. Čiurlionio Ansamblis

Mielą

ALBERTĄ KORSAKĄ ir šeimą

brangiam tėveliui

RAIMUNDUI KORSAKUI mirus,

giliai užjaučia

L. T. M. Čiurlionio Ansamblis

ANDRIUI AUKŠTUOLIUI mirus,

sūnams VYTUI ir MEČIUI bei giminėms reiškiam

giliai užuojautą

Aldona, Antanas Kavaliūnai, Magdūtė, Aleksas Liutkai, Irena, Henrikas Johansonai, Kazė, Zenonas Gobiai, Veronika, Antanas Binkauskai

A. + A.

Brangiam tėveliui ir uošviui

ANDRIUI AUKŠTUOLIUI mirus,

MEČIUI ir GENEI AUKŠTUOLIAMS, VYTAUTUI

ir NATAI AUKŠTUOLIAMS giliausią užuojautą reiškia

Kazimieras ir Valerija Barauskai,

ir

Jonas Citulis-Citavičius

Mieliems baltimoriečiams JADVYGAI, JONUI

ir ALGIRDUI KALNIEČIAMS,

jų brangiam tėveliui, uošviui ir seneliui,

ANDRIUI AUKŠTUOLIUI mirus,

reiškiame gilią užuojautą

Misiūnai, Šilgaliai

Bakanauskai

Mielus prietelius MEČI ir VYTAUTĄ AUKŠ-

TUOLIUS, Jų šeimas bei seseris, brangiam

tėveliui ANDRIUI mirus,

nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime

Pranas Stempužis

ir šeima

ONAI, MEČIUI ir VYTAUTUI AUKŠTUO-

LIAMS bei jų giminėms, brangiam tėveliui

ANDRIUI AUKŠTUOLIUI mirus,

giliai užuojautą reiškia

J. Kaklauskas

A. + A.

Agr. P. LAUŽIKUI mirus,

jo šeimai ir giminėms užuojautą reiškia

A. L. Tautinės Sąjungos
Chicagos skyrius